

மே 2002

Rs. 10/-

அம்புனிமாமா

இந்தியாவில் அரிசியில் 50,000 வகைகள் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இவற்றோடு இன்னும் இதுபோன்ற
விஷயங்களை அறிய

வசுதா

எனும் 16 பக்க சுற்றுப்புற தாவர மாற்றம்
பற்றிய அம்புலிமாமா ஜூன் 2002
இணைப்பு மலரில் படியுங்கள்

விளையாட்டுகள்
பல அம்சங்கள்
வினாப் புதிர்
பல நடவடிக்கைகள்
கதைகள்

Sponsored by

உலகச் சுற்றுப்புறச் சூழல் மாற்ற நாளான
ஜூன் 5 அன்று தாவர மாற்ற நண்பரென
ஆகிவிடக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்

A

ACTIVE

B

BZZ

C

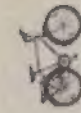

BOSS

D

CADET DX

DAYLIX

E

ELEPHANT

F

FISH

G

GIANT FX

H

HEN

I

INSECT

J

JOCKEY

K

KIDS DX

L

LAZARUS

LAMBADA

LARGO

M

MISSILE

MISS INDIA Jr

N

NEST

O

ORANGE

P

PIRANHA

Q

QUEEN Jr

R

ROBO COP

S

SMART

SALSA

T

TERMINATOR

© 2005 HERO

The largest range of kids bikes
HERO CYCLES
THE ABC OF CYCLING

W

V

இந்தியப் புராதனக் கதைகள்

25

விடு திரும்பு!

19

மர்மக்குளம்

11

வீநாயகர்

45

பொருளடக்கம்

- ★ பார் வேடிக்கையை! ...9 ★ மர்மக்குளம்-3 ...11
- ★ முழுவிடுவேனா? ...18
- ★ விடு திரும்பு! (தவிர வேதானக் கதை)... 19
- ★ விருந்து படைத்த வீணர்கள் (இந்தியப் புராதனக் கதைகள்)... 25
- ★ நம் இந்தியா (வீணர்கள்)... 28 ★ புகழ்வது என்? ... 29
- ★ சிரிப்பூட்டும் சிந்தனையாளர்கள் - தென்னாவி ராமன் ...32
- ★ கோடை காலத்து குளிர்ச்சி தரும் செய்திகள் ... 34
- ★ இந்தியாவின் இன்முகம் ...37
- ★ பலவானும் முட்டான் பூதமும் (பிதூர் மாநிலப் பழங்கதை)...38 ★ செய்திச் சுடர் ...44
- ★ வீநாயகர் ...45 ★ கடமை மறவாதே! ...51
- ★ தெரிந்தும் தெரியாது ...55 ★ நிகுட்டை விடு! ...58
- ★ வீரதிர பராக்ஷரமன்-14 ...61
- ★ போட்டோ வாக்கியப் போட்டி ...66

இப்பத்திரிகையில்
விளம்பரங்களை வெளியிடத்
தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய
முகவரி:

சென்னை

Ph: 044-234 7384

234 7399

e-mail : advertisements
@chandamama.org

முகவரி

மோனா பாட்டியா

Ph: 011-651 5111

656 5513/656 5516

மும்பை

ஷக்ல்முல்லா

Mohile: 98203-02880

Ph: 022-266 1599

266 1946/265 3057

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2

Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail : subscription@chandamama.org

பரிசளிப்புச் சந்தா

இந்தியாவைத் தவிர மற்ற எல்லா
நாடுகளுக்கும் விமானத்தபால்
வாயிலாக
பனிரெண்டு இதழ்களுக்கு ரூ 900
இந்தியாவிற்குள் ரூ 120
புக்போன்றது

உங்கள் சந்தாத்தொகையை டி.டி.
வாயிலாகவோ அல்லது மணி
யார்டரிலோ சந்தமாமா இந்தியா
லிமிடெட் என்ற பெயரை எழுதி
அனுப்பவும்.

நிறுவியோர்
பி. நாகிரெட்டி, சக்ரபாணி

அமைதி நிலவட்டும்

உலகின் ஆறு பெரிய மதங்களில் நான்கு இந்தியாவில் தோன்றியவை. அவை இந்து மதம், பௌத்த மதம், ஜைன மதம், சீக்கிய மதம் என்பன. கிருத்துவ மதம் கி.பி. முதலாவது நூற்றாண்டில் தான் இந்தியாவிற்கு வந்தது. இஸ்லாம் கி.பி. ஆறாவது நூற்றாண்டில் இந்நாட்டிற்கு வந்தது. முதலில் வியாபாரத்திற்காக இங்கு வந்த முகம்மதியர்கள் பின்னர் ஆக்கிரப்பாளர்களாகி, அதன்பின் இந்நாட்டை ஆண்டனர். முகம்மதியர்கள் ஐந்து நூற்றாண்டு காலம் நம் நாட்டை ஆண்டனர். முகம்மதிய மன்னர்களில் முகலாய சக்ரவர்த்தி அக்பர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் தீன்-ஏ-இலாஹி என்ற மதச் சார்பற்ற கொள்கை கொண்ட மதத்தை நிறுவினார். இவருடைய காலத்தில் தான் சீக்கிய மதம் தோன்றியது.

நாடு அந்நியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஒன்றுபட்டு நடத்தியது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக மத அடிப்படையில் நம் நாடு இந்தியா, பாகிஸ்தான் என இரு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. நம் நாட்டு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் மதச்சார்பின்மை வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது. இந்திய, பாகிஸ்தான் போர்கள் நடந்தது கூட பிரதேச உரிமைகளை அடையத்தான். சுதந்திரம் அடைந்து 55 ஆண்டுகளான போதிலும் மதவெறி அடங்கியபாடில்லை. இதில் தவறு யாருடையது என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால் அண்மையில் நடந்த பல கோர சம்பவங்களால் பல அப்பாவி மக்கள் உயிரிழந்தனர். இதற்காக வெட்கி நாம் தலைகுனிய வேண்டும். அகிம்சாவாதி யான மகாத்மா காந்தி பிறந்த குஜராத் மாநிலத்தில் கூட மதவெறி தலைவிரித்து ஆடி நம்மைத் தலைகுனிய வைத்துவிட்டது.

அம்புலிமாமா தன் எல்லா இதழ்களிலும் எல்லா மதங்களும் சுகவாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்தி வருகிறது. எனவே எல்லா மதத்தினரும் சண்டையின்றி சமாதானமாக வாழ யாவரும் நல்வழியைக் காட்டுவோம்.

ஆசிரியர் : வீஸ்வம்

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

இந்திய மாவீரர்கள்-8

இந்திய வரலாற்றில் எண்ணற்ற மாவீரர்களைக்
காணலாம். நீங்கள் எவ்வளவு பேர்களை
நினைவில் சரியாக வைத்துள்ளீர்கள் என்று
பார்க்கலாமா?

முற்றிலும்
சரியான விடைகள்
கொண்ட மூன்று
கூப்பங்களுக்கு
சைக்கிள்கள்
பரிசளிக்கப்படும்*

ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் அதன் கீழுள்ள வெற்றிடத்தில்
விடையைத் தெரிவாக எழுதவும். இந்த ஹவரில் உங்களுக்கு
பிடித்தமான தேசியமாவீர் யார் என்றும் அதற்கான
காரணங்களை பத்து சொற்களில் எழுதவும். எனக்கு மிகவும்
பிடித்த தேசிய மாவீர்.....

போட்டியாளரின் பெயர்.....
வயது..... வகுப்பு.....
முகவரி.....

பின்போடு..... போன்.....
போட்டியாளரின் கையொப்பம்.....
பெற்றோரின் கையொப்பம்.....
இந்தப் பக்கத்தைக் கத்தரித்துக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு
அனுப்பவும்

இந்திய மாவீரர்கள் புதிப்போட்டி-8
சந்தமாமா இந்தியா லிமிடெட்
தெ. 82, டி.பி.எஸ். ஆஃபிஸ் காலனி
சக்காட்டுத்தாங்கல், சென்னை-600 097
அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் தேதி ஜூன் 5, 2002

தீர்மானங்கள்

1. இப்போட்டி 8 முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட சிறார்களுக்கு
மட்டுமே.
2. *எவ்வா மொழிப்பதிப்புகளின் கூப்பங்களிலிருந்தும் மூன்று
பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இச்சிறார்களுக்கு
அவர்களுக்கு ஏற்ற அவை சைக்கிள்கள் வழங்கப்படும்.
முற்றிலும் சரியான விடைகள் கொண்ட பல கூப்பங்கள்
இருந்தால், 'எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான மாவீர்' என்ற
தலைப்பில் எழுதப்பட்ட வாக்கியங்களில் சிறந்தவராகத்
தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்களுக்குப் பரிசு அளிக்கப்படும்.
3. தடுவார்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.
4. இப்போட்டி தொடர்பாக எவ்விதக்கூதப் போக்குவரத்தும்
வைத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.
5. வெற்றிபெற்றவர்களுக்குத் தபால் வாயிலாக முடிவுகள்
தெரிவிக்கப்படும்.

இப்பரிசுகளை
உங்களுக்கு
அளிப்பவர்கள்

HEY PEOPLE! TELL US HOW CLOSE YOU'RE TO POPEYE AND YOU COULD WIN A POPEYE WATCH FROM DASH!

Put your knowledge on Popeye to test by ticking the right answers to the following questions and you could win an exciting Dash! watch.

1. What does Popeye do for a living? He's a
a. Sailorman ☐ b. Tailorman ☐
c. Cobblerman ☐
2. What's Popeye's source of strength?
a. Roast Beef ☐ b. Hotdogs ☐
c. Spinach ☐
3. What's Popeye's girlfriend's name?
a. Olive Oyl ☐ b. Coconut Oyl ☐
c. Sunflower Oyl ☐

Now dash this contest form to:
The Dash! Chandamama Contest,
Titan Industries Ltd, Airport Road,
Bangalore-560 017.

My name is: _____

I am a Boy ☐ Girl ☐. I am _____ years old

My address is: _____

Tel: _____

I read Chandamama In English ☐ Hindi ☐

Others ☐ (Please specify) _____

Rules and regulations:

1. Judges decision is final and binding.
2. Incomplete forms will not be considered.
3. Prizes are not exchangeable in lieu of cash.
4. All entries should reach us by 15th May 2002.

Rs. 295 onwards.

DASH!

Wow watches from Titan

The ideal summer holiday package for children Just Rs. 840 !

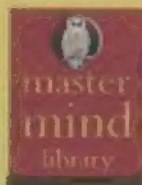

Rs. 840/-

ORDER NOW

The MasterMind Library - 12 fabulous books in 1 pack.

- ▶ World's Best Stories ▶ Science Fiction
- ▶ Great Indian Epics ▶ Indian Folk Tales
- ▶ General Knowledge ▶ Puzzles ▶ Quiz
- ▶ Fun Science ▶ Inspiring Biographies
- ▶ Jokes ▶ Amazing Facts ▶ Future World

Give the gift of IQ!

RollerCoaster - a complete edutainment magazine priced at Rs. 25 - will evoke a sense of wonder among readers; with stories and articles from India and around the world, covering a wide spectrum of interest:

- stories • travel • computers • biography
- sports • adventure • contests • science
- comics • fun • music • pastimes • prizes

Just like the name suggests, RollerCoaster is a thrilling voyage of discovery that places youngsters on the right track to future success.

- ▶ 64 pages - monthly ▶ Fun-filled 'edutainer'
- ▶ New age look ▶ Multicolour ▶ Rs. 25/- p.c.

**Get free subscription of
RollerCoaster magazine for
2 years worth Rs.600/-**

Send your name & address with a DD/MO/Cheque for Rs.840 (Add Rs.25 for outstation cheques) to:

"Mousetrap Productions Pvt. Ltd."

F47, TRR Complex, 1st Main Road, Anna Nagar East,
Chennai 600 102. Call: 6286561, 6210045

Email: mouse@md4.vsnl.net.in

Offer closes on 30th May, 2002.

பார் வேடிக்கையை!

சத்தியநாதன் பிறரைச் சீண்டி அவர்கள் மனம் குழுவதைக் கண்டு மகிழ்பவன். ஒரு நாள் அவன் தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்த போது ஒரு பிச்சைக்காரன் அவனைப் பார்த்து, "மகாராஜா! ஏதாவது தர்மம் போடு" என்றான்.

சத்தியநாதன் அவனைச் சீண்டி வேடிக்கை பார்க்க எண்ணி, "ஐயா! நானா மகாராஜா? இல்லை. உங்கள் முகத்தில் தான் ராஜகளை சொட்டு கிறது. என்னோடு வாருங்கள். உங்களை மகாராஜாவாக்கிக் காட்டுகிறேன்," என்று குழைந்தான்.

பிச்சைக்காரனும் அவனைப் பல விதமாய் வாழ்த்தி அவனோடு சென்றான். சத்தியநாதன் அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்கு நல்ல ஆடைகளைக் கொடுத்து உடுத்தச் சொன்னான்.

பிறகு அவன் அந்தப் பிச்சைக்காரனோடு வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து தெருவில் சென்றான். அப்போது ஒருவனிடம் தன்னுடன் வந்த பிச்சைக்காரனைக் காட்டி, "இவர் இந்நாட்டு மன்னர். மாறுவேடத்தில் வந்திருக்கிறார். உன் கஷ்டங்களைச் சொல். அவற்றைப் போக்கிவிடுவார்!" என்றான்.

அந்த வீட்டுக்காரனும், "மகாராஜா! எனக்கு ஓர் ஆயிரம் வராகன் கொடுத்தால் என் கஷ்டங்கள் தீர்ந்து விடும்," என்று வேண்டினான்.

சத்தியநாதன் அப்போது, "கவலைப்படாதே! நாளை நம்மூர் சத்திரத்திற்கு வா! மன்னர் உனக்கு ஆயிரம் வராகன்கள் கொடுப்பார்," என்று கூறிவிட்டு, பிச்சைக்காரனுடன் அங்கிருந்து சென்றான்.

அடுத்து சத்தியநாதன் இன்னொரு வனிடம், "என்னோடு இருப்பவர்களும் மன்னர். மாறுவேடத்தில் மக்களின் குறைகளை போக்கவே வந்திருக்கிறார். உனக்கு ஏதாவது சொல்ல இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

அவனும், "என் அண்ணனை காவலதிகாரி கைது செய்து வைத்துக் கொண்டு அவனை விடுவிக்க லஞ்சம் கேட்கிறார். இதற்கு தாங்கள் நியாயம் வழங்க வேண்டும்," என்றான். சத்தியநாதனும் "நானே நீ நம்மூர் சத்திரத்திற்கு வா. மன்னர் நியாயம் வழங்குவார்," என்றான்.

இதுபோலவே வழியில் நாலைந்து பேர்களிடமும் மறுநாள் சத்திரத்திற்கு வந்து மன்னரைக் காணும்படி கூறி விட்டுப் பிச்சைக்காரனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துப் போனான்.

வீட்டை அடைந்ததும் பிச்சைக்காரன் "இப்படிச் செய்வதால் உனக்கு என்ன கிடைக்கிறது?" என்று கேட்கவே, சத்தியநாதனும் "ஆனந்தம்

தான். நாளை சத்திரத்திற்கு வந்து பார் வேடிக்கையை!" என்று கூறி அவனது கந்தல் துணியையும் கப்பரையையும் கொடுத்து விரட்டி விட்டான்.

மறுநாள் சத்தியநாதன் வேடிகைப் பார்க்கச் சத்திரத்திற்குச் சென்ற போது அங்கு உண்மையிலேயே மன்னர் இருந்தார். முன்தினம் தம் குறைகளைக் கூறியவர்களை சத்தியநாதன் கண்டான். மன்னரும் அவர்களது குறைகளைக் கேட்டு அவற்றைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தார். அதைக் கண்டு திகைத்த சத்தியநாதன் முன்தினம் தான் கண்ட பிச்சைக்காரன் மாறுவேடத்தில் வந்த மன்னனே எனத் தெரிந்து கொண்டான்.

மன்னரும் சத்தியநாதனைத் தன்னருகே அழைத்து, "இனி பார் வேடிக்கையை!" என்று கூறி, காவல் வீரர்களை அழைத்து, "மக்களைத் துன்புறுத்தி வேடிக்கை பார்க்கும் இவனை சிறையில் தள்ளுங்கள்," என்றார்.

மர்மக் குளம்

3

(ஜெயசீலன் தன் சக்தியால் சேனாதிபதியின் மகன் மங்களவர்மனைப் புலிகளிடமிருந்து காப்பாற்றினான். அதுகண்டு மன்னன் கனகாட்சன மகிழ்ந்து மந்திரியாரின் யோசனையின் பேரில் அவனுக்கு ஓர் உததியோகத்தைக் கொடுத்தான். ஜெயசீலனைப் பற்றி மந்திரி கூறிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு வீரன் உடைந்த கத்தியையும், ஒரு முதது மாலையையும் மன்னன் முன் வைத்தான். அப்போது -)

மன்னன் கனகாட்சனும் மந்திரி தருமமித்திரரும் வீரன் கொண்டு வந்த உடைந்த கத்தியையும் முத்து மாலையையும் பார்த்துவிட்டு அவை இளவரசனதும், இளவரசியுடையதும் தானா என்று எப்படி அடையாளம் கண்டு கொள்வது என்று யோசிக்கலானார்கள். அப்போது தருமமித்திரர் ஏதோ நினைவிற்கு வந்தது போல "உடைந்த கத்தியைப் பார்த்து அது இன்னா நடையது என்று சொல்லி

விட முடியாது. ஆனால் முத்துமலை இளவரசியுடையதுதானா எனக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். அந்தப்புரத்திலிருந்து இளவரசியின் முக்கிய பணிப்பெண்ணை வரவழைத்துக் கேட்கலாம்," என்றார்.

மன்னனும் ஒரு வீரனை அழைத்து, "நீ அந்தப்புரத்திற்குப் போய் இளவரசியின் முக்கிய பணிப்பெண்ணை இங்கு அழைத்து வா. இது என்கட்டளை என்றும் தெரிவி!"

என்றான். வீரனும் உடனே போய் அங்கப் பணிப்பெண்ணை அடித்து வந்தான்.

தருமபதிநாயகம் அவளிடம், "இந்த முத்துமாலையை நீ பார்த்திருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார். அவளும் மாலையை வாங்கிப் பார்க்க மறுவிநாடியே "இது இளவரசியினுடைய புக்துமலை. இதை இங்கே நிறுத்து. அதுங்கே இருக்கிறது. இதை நான் கவனிச்சிருக்கிறேன். அதனால் இது இளவரசியுடையதாக என்று என்னால் உறுதியாகக்கூற முடியும்," என்றார்.

அதைக் கேட்டு மன்னனும் மந்திரியும் புக்துமலையை இளவரசியினுடையதுதான் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டார்கள். உடைந்த வாளும் இளவரசனுடைய காதுக்கான் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள்

நம்பினார்கள். அப்போது மன்னன், "இந்த வாளையும் முத்துமாலையையும் கண்டெடுத்த வேடன் என்ன ஆனான்?" என்று கேட்டான்.

அந்த இரு பொருள்களையும் கொண்டுவந்தவன் 'பிபுலன்' அந்த வேடனால் சரியாகப் பேசக் கூட முடியவில்லை. இரண்டு கால் முதலை என்று அடிக்கடி கூறிக் கொண்டே இருக்கிறான்," என்றான்.

அப்போது சித்தசாதகன், "அரசே! மகாகாலனின் ஆட்களில் சிலர் அவ்வப்போது விசித்திர நயங்கள் எடுத்து நடமாடுவது உண்டு. அந்த வேடன் இக்கையை ஒன்றை வைத்துக் கண்டு தான் மிரண்டு போயிருக்கிறான் என்னையும் ஜெயசீலனையும் அவனைக் கண்டு பேசி விஷயம் அறிய அனுப்புங்கள்!" என்றான்.

மன்னனும் அதற்கு அனுமதி அளிக்கவே, ஜெயசீலனும் சித்தசாதகனும் முத்துமாலையையும் உடைந்த வாளையும் கொண்டு வந்த வீரனைக் கூட்டிக் கொண்டு வேடனிடம் இருக்கிற சித்தசாதகர்கள்.

அந்த இடத்தில் இருந்த பெரிய மரத்தின் கீழ் பல வேடர்கள் கூடி இருக்கனர். அவர்களிடையே இருக்க ஒரு வேடனை ஒரு மந்திரிவாதி வேப்பிலையால் அடித்து, "ஓம், க்ரீம், ஹ்ரீம்!" என்று ஏதேதோ மந்திரிகளை உரக்க குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

தன் கையிலிருந்த கோலால் அந்த வேடனை அடித்தவாரே, "வா, வா! இங்கே வா! இப்படிக்கான் இருக்க

தான்!" என்று கூவினான் சித்த சாதகன். அதைக் கண்ட வேடுவ மந்திரவாதி கோபம் கொண்டு சித்த சாதகனை அடிக்கப் பாயவே, அசாங்க வின் அவனைத் தடுத்து, "ஏய்! வேப்பிலைப் பூசாரி! இவர் அசாங்க மந்திரவாதி நீ எதுவும் செய்யாதே! செய்தால்..." என்று எச்சரித்தான்.

சித்தசாதகனும், "ஏய் வேப்பிலை! உன் வேலைத் தனத்தை என்னிடம் காட்டாதே! உன்னைப் புல்லாக்கி என் கூண்டி விடவில் கூற்றிக் கொண்டு விடுவேன். வாலைச் சுருட்டிக் கொண்டு பேசாமல் இரு!" என்று கோபமாகக் கூறினான். அது கேட்டு வேப்பிலைப் பூசாரி தடுக்கப்பட்டான்.

சித்தசாதகன் அவனை அலட்சியமாகப் பார்த்தவாறே வேப்பிலையால் அடிபட்ட வேடனிடம், "அடே கூடாப்புலி! நீ பார்க்க இரண்டு கால் முதலையைய இந்த மாவீரன் ஜெய சிலன் தன் வாளால் சூக்கிக் கொன்று விட்டான். இனி நீ பயப்படாதே!" என்று கூறி ஜெயசிலன் வைக்கி தந்த வானை எடுத்துக்காட்டினான்.

அந்த வேடனும் எழுந்து நின்று, "ஐயா! அந்தப் பிசாசைக் கொன்று விட்டார்களா? அதன் உடல் எங்கே கிடக்கிறது?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான்.

சித்தசாதகன் "பிசாக மனிதன் அல்லவே. அதனால் இறந்ததும் அதன் உடல் காற்றோடு கலந்துவிட்டது. அது சரி, நீ முத்து மாலையையும் உடைந்த கத்தியையும் எங்கிருந்து

எடுத்தாய்?" என்று கேட்டான்.

அவனும் "ஐயா! நான் காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தோகூரியும் பார்த்தில் ஒரு காந்தக் கோழி இருந்து கூவினே, அதை நான் அம்பு எய்து அடித்தேன். அது அடிபட்டு சற்று தூக்கிவிட்டது. அங்கில் விழுந்தது," எனக் கூறி ஜெய சிலனையும் சித்தசாதகனையும் அழைத்துக் கொண்டு போய் அந்தப் புதரைக்காட்டினான்.

சித்தசாதகன் அந்தப் புதரைக் கூர்ந்து பார்த்து, "ஆ! ஏதோ ஓலைச் சுவடி கிடக்கிறதே!" என்று கூறி கைவிட்டு ஓர் ஓலைச் சுவடியை எடுத்தான். அதுகண்டு ஜெயசிலன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

சித்தசாதகனோ ஓலைச் சுவடியின் கட்டை அவிழ்த்து ஓலைகளை ஒவ்வொன்றாகத் திருப்பிப் பார்த்தவாறே,

“இது எந்த மொழி? புரியவில்லையே!” எனக்கூறினான்.

ஜெயசீலனும் அதை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு “இது ஒரு வேளை அந்த இரண்டு கால் முதலை தான் கொண்டு வந்து போட்டிருக்கும்,” என்றான். சித்தசாதகனும் “இருந்தாலும் இருக்கலாம்,” எனக் கூறிவிட்டு வேடனிடம், “அந்த இரண்டு கால் முதலை இங்கே என் வாங்கு!” என்று கேட்டான்.

வேடனும் “அது எனக்குத் தெரியாது. நான் அடித்து வீழ்த்திய பறவையை எடுக்க இந்த புதரினுள் பாய்க்க போது இதில் அந்த இரண்டு கால் முதலை உருவத்தைக் கண்டு பயந்து அடர்யவா நெடுகனவிழுந்து விழுந்துவிட்டேன்,” என்றான்.

அப்போது ஜெயசீலன் அவனைத் தட்டிக் கொடுத்து, “நீ அடித்து

வீழ்த்திய பறவை என்ன ஆயிற்று?” என்று கேட்டான்.

வேடன் பதில் சொல்வதற்குள் வேப்பிலைப் பூசாரி குறுக்கிட்டு, “அதை மலைத் தேவதை தூக்கிக் கொண்டு போயிருக்கும். அதை அடித்துப் பெரும் பாவத்தை இவன் அடைந்துவிட்டான்,” என்றான்.

ஜெயசீலன் அவன் பேசாதிருக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு சித்த சாதகனிடம் “அந்த இரண்டு கால் முதலை எங்கே இருக்கிறது என்று நாம் தேடிப் பார்க்கலாம்,” என்றான்.

சித்தசாதகனும், “இந்த ஓலைச் சுவடியை இங்கே தவறவிட்டவன் தான் இளவரசனையும் இளவரசியையும் கவர்ந்து கொண்டு போய் இருக்க வேண்டும். அவன் ராட்சஸனோ, யட்சனோ, கந்தர்வனோ அல்லது கின்னரனோ?” என்றான்.

ஜெயசீலன் தன்னுடன் வந்த வீரனைத் தலைநகருக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டு சித்தசாதகனுடன் காட்டில் இரண்டு கால் முதலையைத் தேடலானான். அது அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த மலைப் பகுதி. அவர்கள் இருவரும் அப்பகுதியில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார்கள்.

அந்த கிராமத்து மக்கள் ஓரிடத்தில் கூடி ஏதோ பேசிக் கொண்டு பயந்த வாறே அங்கும் இங்கும் பார்ப்பதை ஜெயசீலன் கவனித்தான். உடனே அவன் அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கவே, ஒரு கிராமவாசி கூறலானான்.

"இந்த ஊரை ஒட்டிய ஒரு சோளக் காட்டைக் காவல் காக்க பதினான்கு வயது சிறுவன் ஒருவன் அங்கு கட்டியிருந்த காவல் பாண்டித்து நன்று இன்று காலையில் சுற்றியும் பார்த்த போது ஒரு பெரிய யானை வந்து கொண்டி ரப்பதைக் கண்டான். அது சோளக் காட்டில் நுழைந்து பயிை நாசப்படுத்திவிட்டு மே என எண்ணி அதைப் பயமுறுத்தி விரட்ட ஒரு கூரிய கத்தல்லை எடுத்து அதற்குக் குறி வைத்து எறிந்தான். அது யானையின் மீது பட்டது.

அப்போது திடீரென யானை மீது ஒருவன் தோன்றி, "அடே! யாரடா அது கல்லை விட்டெறிந்தது?" என்று கோபத்தோடு கேட்டான். அக் தானைக் கவர் சிறுவன் தரங் கிப் போனான். பயத்தால் என்ன செய்வது எனத் திகைத்து அவன் பாண் மீதே நின்றான்.

இரண்டொரு நிமிடங்களில் யானை அவனை அணுகியது அது எல்லாயானைகளைப் போல இரக்க வில்லை. அதன் காதுகள் மீனின் செதில்கள் போல இரக்கன. அதன் மீது இரக்கனின் கடைப்பாகை ஓர காலையின் தலை போல இரக்கது கரடுமுரடான முதலையின் உடல் போல அவனது உடல் இருந்தது.

அந்த மனிதன் சோளக் காட்டைக் காவல் காக்கும் சிறுவனை அணுகினான். அவன் சிறுவனிடம், "பயப்படாதே! நீ போய் உன் கிராம வைத்தியனை அழைத்து வா. என் உடலில் ருத்தி ஓடித்தி ருத்து இரக்க அம்புலிமாமா

கத்தியை வெளியே எடுக்க வேண்டும். இதற்காக நிறையப் பணம் கொடுக்கிறேன்," என்றான்.

சிறுவனும் அங்கிருந்து தப்பி ஓட வழி ஏற்பட்டது கண்டு பரவியிருந்து துதித்து வெகவாக ஓடி வந்து கிராமத்தை அடைந்தான். அவன் வேகமாக ஓடிவந்ததைப் பார்த்த சிலர், "சின்னா! என்ன சமாச்சாரம்? ஏன் இப்படிக் கடைபெரிக்க ஓடி வருகிறாய்? சோளக் காட்டிற்குள் ஏதாவது கொடிய மிருகம் புகுந்து விட்டதா?" என்று கேட்டார்கள். அவனும் வாய் குழறித் தட்டுத் தடுமாறியவாறே நடந்ததைக் கூறினான். அதை முதலில் யாரும் நம்ப வில்லை. ஆனால் சிலர் அவன் ராட்சஸனோ என நினைக்கிறார்கள்."

இவ்வாறு அவன் ஜெயசிலனிடம் சொல்லி முடித்தபோது அந்த கிரா

படுத்துக் கலைவன், "அந்த விசித்திர மனிதனுக்கு இப்போது ஒரு வைத்தியர் தேவை. எனவே நம்மூர் வைத்தியரைக் கூட்டிக் கொண்டு அங்கே போகலாம்!" என்றான்.

வேறு சிலரும், "அவன் கோரிய படியே நம் ஊர் வைத்தியரை அழைத்துக் கொண்டு போகலாம். அவனுக்குச் சிகிச்சை செய்தால் அவன் நமக்கு நன்றி செலுத்து பவனாய் நம்மை ஒன்றும் செய்ய மாட்டான். இப்படிச் செய்வதே நம் ஊருக்கும் நல்லது. அவனுக்கும் நல்லது. எனவே யோசனை செய்து கொண்டு நக்காமல் இப்போதே நம் ஊர் வைத்தியரை அழைத்துக் கொண்டு அவன் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வோம்," என்றார்கள்.

கிராம வைத்தியரோ, "ஒரு ராட்சஸனுக்கா நான் வைத்தியம் செய்ய

வேண்டும்? முடியாது! எனக்கு பயமாக இருக்கிறது," என்றான்.

கிராமத் தலைவனும், "பயப்படாதே! நாங்கள் எல்லோரும் உன்கூட வருகிறோம். எல்லோரும் அரிவாள், கடப்பாறை, கோடாலி என்று கைக்குக் கிடைத்தகை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். நம்மால் ஓர் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியுமானால் மனிதாபிமானம் காட்டி அதைச் செய்யலாம். ஆனால் அங்கிருப்பவன் ராட்சஸனாக இருந்து நம்மைத் தாக்க முயன்றால் நாம் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அவனை அடித்துக் கொன்று விடலாம்," என்றான்.

அதைக் கேட்டு எல்லோரும் உற்சாகத்துடன் 'அப்படியே செய்யலாம்!' என்று கூவினார்கள். உடனே யாவரும் தம் கைக்குக் கிடைத்த அரிவாள், கோடாலி, கடப்பாறை என எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். எல்லோரும் சோளக் காட்டை அடைந்தார்கள்.

ஜெயசீலனும் சித்தசாதகனும் அங்கு நடப்பதை எல்லாம் உன் னப்பாக கவனித்தார்கள். சித்தசாதகன் அப்போது, "ஜெயசீலா! இவர்கள் எல்லோரும் அந்த விசித்திர மனிதனைக் காண சோளக் காட்டிற்குப் போகிறார்கள்! அவன் யாராக இருப்பான்? யாரோ அவனை வாளால் தாக்கிக் குத்தி இருக்கிறார்கள். அவன் தாக்குதலில் இருந்து தப்ப முயன்றிருக்கிறான். அப்போது அந்த வான் உடைந்து ஒரு பாதி அவனது உடலில் இருந்து விட்டது. மற்ற பாதி எங்கோ

விழுந்துவிட்டது," என்றான்.

ஜெயசீலனும், "சித்தா" இவ்வளவு ஊகித்த உனக்கு மேலும் என்ன நடந்திருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லையா? ஆச் சரியமாகத் தான் இருக்கிறது? இந்த முதலை மனிதன் தான் நம் இளவரசனையும் இளவரசியையும் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போய் நுக்க வேண்டும். அப்போது நடந்த கைகலப்பில் இளவரசர்தம் வாளால் அவனைத் தாக்கி இருக்கிறார். அத்தாக்குதலில் தான் இளவரசரின் வாளும் உடைந்திருக்கிறது. தாம் சிறைப்பட்டோம் என்பதைக் கெரிவிக்கவே இளவரசி தன் முக்கு மாலையைக் கழற்றி எறிந்திருக்க வேண்டும். உடைபட்ட கக்கியாலும், எறியப்பட்ட மத்துமாலையாலும் இளவரசனையும் இளவரசியையும் எங்கு பிடித்தார்கள் என்பது தெரிந்துவிட்டது. இனி அந்த இடத்திற்குப் போய் வேறு ஏதாவது புதுத் தடயங்கள் கிடைக்கின்றனவா என்று பார்ப்போம். இப்போது இந்தக்

கூட்டத்தோடு சோளக் காட்டிற்குப் போய் அந்த முதலை மனிதனைப் பார்ப்போம்," என்றான். சித்த சாதகனும், "அப்படியே செய்யலாம் நீ கூறியபடித்தான் நடந்திருக்க வேண்டும். இவன் தான் நம் இளவரசனையும் இளவரசியையும் கடத்திக் கொண்டு போனவன் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இவன் முதலை மனிதன் போல இருப்பது கண்டுபிடித்து போய்த் தான் அந்த வேடன் அப்படிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான் இவனது சக்கி என்ன என்பதைக் கண்டு கொள்ள வேண்டும்," என்றான் அகன்றின் இரவரும் கூட்டத்தோடு சென்று சோளக் காட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

ஒரு பெரிய கூட்டமே தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு யானை மீது அமர்ந்திருந்தவன் யானையை அவர்களிடத்துப் இடத்திற்குப் செல்லும்படிக்கட்டளை இட, யானையும் துக்கையைத் தாக்கியவாறே பயங்கரமாய் ஓடிவந்தது.

(தொடரும்)

நீரில் முழுகிவிடுவேனா?

குளத்துப்பாளையம் வயல்களால் சூழ்ந்து பெரிய கால்வாயையும் அமைந்திருந்த ஒரு ஏரியையும் கொண்டது. அந்த ஏரியில் எம் சில நம் தங்கி நின்று விளையாடி வந்தார்கள் அவ்வூதிக்கார்கள் யாவரும் நீச்சல் செய்யும். ஆனால் பாணையப்பன் என்பவனுக்கு மட்டும் நீச்சல் தெரியாது நீக்கக் கற்றுக் கொள்ள என்று பலர் அவனைச் சொன்ன பின்புதான் அவன் அவற்றையெல்லாம், 'நான் என் கற்க சீவன் தம்' என்று யாரிடையே அறணா அடி இக்கலை கால்வாயிலும் ஏரியிலும் எங்கு இறங்கினாலும் லுக்கடி அடிக்கிறதாய் நினைவில்லை. அதனால் நீரில் முழுகிவிடுவேனோ என்ற பயம் எனக்கு இல்லை," என்று கூறி வந்தான்.

ஒரு படி அற அவன் எரிக்கொட்டிது போய்க் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவருக்கு எரிக்குள் விழுந்துவிட்டான். பயந்து போய் தான் இவ் நீரில் அடிக்க இறந்து போகக்கூடாது போன்ற சீமை என்னுடன் கண்களில் கொள்ளை கையையும் காணையும் ஆட்டி, யாராவது வந்து காப்பாற்றுகவேண்டும் என்று கூவினான் ஆனால் யாரும் வரவில்லை.

அப் போது அவனுக்கு ஒரு விஷயம் நினைவிருந்ததாகது. "என் அளவன் ஏரியில் எழுந்து நிற்கவே, நீர்ப்பட்டம் அவனது கழுக்களவற்ற கழுத்து கருத்து அவன் சரித்துக் கொண்டே நன்குநகரவே, நீரில் கால் முழுகிவிடுவேனோ, என்ன?" என்று பெருமையாகக் கூறிக்கொண்டான்.

நவீன
வேதாளக்

நாடகம்

வீடு திரும்பு !

கனம் பயற்சியில் சற்றுப்
மனம் தளராத விக்கிரமன்
மீண்டும் மரத்தின் மீதேறி அதில்
தொங்கும் உடலைக் கீழே
விழ்த்தினான். பின்னர் கீழே
இறங்கி அவன் அதைச் சுமந்து
கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச்
செல்கையில் அதனுள்ளி நந்து
வேதாளம் எள்ளி நகைத்து,
“மன்னே! இந்த பயங்கர
நடுநிசியில் ஏதோ ஒரு
வளையை சிப்பாய் ந
சிப்பாய் கொடுத்து செய்ய
மல்கிறாயே! இது கடைச்
செய்திக்குமா? ஒரு வேளை

பாதியில் நின்றுவிடலாம். இதை விளக்க விகவநாதன் என்பவனைப் பற்றிய கதையைக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்!" என்று கூறிக்கதை சொல்லலாயிற்று.

உதயகிரி என்ற நகரில் உத்தம குப்தன் என்ற பணக்காரன் தன் மனைவி உமையாளுடன் வாழ்ந்து வந்தான். தெய்வ பக்தி நிறைந்த அத்தம்பதிகளுக்கு விவாகமாகி ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது.

அதற்கு விசாலாட்சி எனப் பெயரிட்டு அத்தம்பதிகள் அருமை பெருமையாக வளர்த்து வந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பெண் ஐந்தாவது வயதிலேயே உடல் உபாதைகளுக்கு ஆளானாள். உண்ட உணவு ஐரணமாக வில்லை. எதையும் உண்ண மனம்

விரும்பவில்லை. மாலை வேளைகளில் அவளுக்குத் தலைவலி ஏற்பட்டு வந்தது. இவற்றைக் குணப்படுத்த எவ்வளவோ வைத்தியர்கள் வந்து பார்த்து மருந்துகள் கொடுத்த போதும் எந்த விதமான பலனும் கிட்டவில்லை.

வைத்தியர்களால் செய்ய முடியாததை முனிவர்களாலோ அல்லது யோகிகளாலோ செய்ய முடியும் என எண்ணி உத்தமகுப்தன் காட்டிற்குள் போய் அபயானந்தர் என்ற முனிவரைக் கண்டான். அவரும், "பெண் குழந்தை உனக்குப் பிறந்ததும் நீ தெய்வத்தை மறந்து விட்டாய். அவள் தெய்வத்திடம் பக்தி கொள்ளும்படிச் செய்! தாய், தந்தையரைவிட தெய்வமே உயர்ந்தது என்ற எண்ணத்தை நன்கு பதியும்படி செய். அவள் குணமடைந்துவிடுவாள்," எனக் கூறி அனுப்பினார்.

உத்தமகுப்தனும் அங்கிருந்து தன் வீட்டிற்கு வந்து விசாலாட்சிக்கு தெய்வ பக்தி ஏற்பட எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தான். இதனால் அவள் மனதில் கடவுள் பக்தி மிக ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. எப்போதும் கடவுளைப் பற்றிய பாடல்களையே பாடினாள். தனக்கு எது கிடைத்தாலும் அதைக் கடவுளுக்கே அர்ப்பணிக்கலானாள். உண்பதற்கு எதைக் கொடுத்தாலும் அவள் அதனைக் கடவுளின் பிரசாதம் எனக் கருதி சாப்பிட்டாள்.

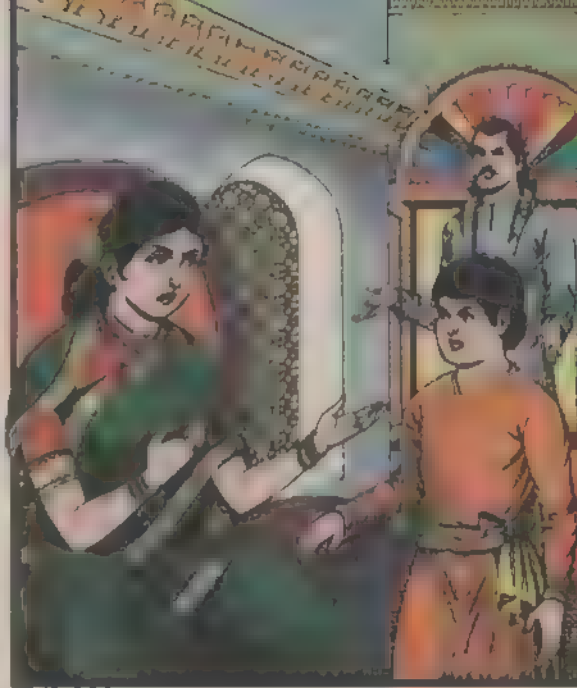
ஒரே மாதத்தில் அவளது நோய்களெல்லாம் போய்விட்டன. ஆனால்

எப்போதும் தெய்வ சிந்தனையில்
மூழ்கி இருக்கலானாள். அதைக்
கண்ட உத்தம குப்தன் அவளுக்குத்
திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டால்
இவ்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுவிடு
வாள் என எண்ணி அதுபற்றி அவ
ளிடமே பேசினான்.

அவளோ தான் திருமணமே
செய்து கொள்ளப் போவதில்லை
என்று கூறிவிட்டாள். அதனால்
உத்தமகுப்தன் முனிவரை மீண்டும்
கண்டு தன் பிரச்சினையைக் கூறி
னான். அவரும் தானே வந்து அவ
ளுக்கு அறிவுரை கூறுவதாகச்
சொல்லி அவனுடன் அவன் வீட்
டிற்குச் சென்றார்.

அபயானந்தரும் விசாலாட்சி
யிடம், "பெண்ணே! பெண்ணாய்ப்
பிறந்தவள் திருமணம் செய்து
கொண்டு, கணவனுடன் வாழ்ந்து,
குழந்தைகளைப் பெற்று, அவர்களை
நல்லவர்களாக்கிக் காட்ட வேண்டும்.
இதுதான் மானிட தர்மம். கடவுள்தம்
படைப்பில் ஆணையும் படைக்
கிறார். பெண்ணையும் படைக்கிறார்.
ஓர் ஆண், ஒரு பெண்ணை மணந்து
கொண்டு இவ்வாழ்க்கையை மேற்
கொள்வதோடு தன் குடும்பத்தின்
பெயர் விளங்க நல்ல குழந்தை
களைப் பெற்று அவர்களை நல்லவர்
களாக்கிக் காட்ட வேண்டும். இதைச்
செய்யாவிட்டால் தெய்வம் கூட
பொறுக்காது," எனப் பல அறிவுரை
களைக் கூறினார்.

அவற்றைக் கேட்ட பின் அவள்
திருமணம் செய்து கொள்ளச் சம்

மதித்தாள். விரைவிலேயே அவளது
திருமணம் நடந்தது.

இதற்கு ஓராண்டிற்குப் பின் ஓர்
ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்
தான். தெய்வாம்சம் கொண்டது என
எண்ணி விசாலாட்சியும் அவள்
கணவனும் அதற்கு விசுவநாதன்
என்று பெயரிட்டனர். அவனும் தன்
தாயின் அரவணைப்பில் தெய்வ பக்தி
மிகவும் கொண்டான். தாயைப்
போலவே எப்போதும் கடவுளைப்
பற்றியே சிந்தித்தான். அவன் பக்திப்
பாடல்கள் பாடிப் பரவசம் அடைந்
தான். அதனால் உலகில் எதன் மீதும்
அவனுக்குப் பற்றுதலே இல்லாமல்
போயிற்று. அதனால் அவன் இக
லோக வாழ்க்கையை வெறுத்து
மோட்சம் அடைய வழி என்ன எனக்
காணலானான்.

இதைக் கண்ட அவனது தந்தைதன் மனைவியிடம், "நீ இந்தப் போக்கிலேயே உன் மகனை விட்டுவிட்டால் அவன் வாழ்க்கை பாழாகிவிடும். அவனை இவ்வளவு தெய்வ பக்தி கொள்ள உட்படுத்தாதே!" என்று கூறினான்.

அதை ஏற்ற விசாலாட்சியும் தன் மகனிடம், "ஒரேயடியாக தெய்வ பந்தியில் பூழ்க்கி கிடக்காமல் உலக விவகாரங்களிலும் பங்கு கொள்!" என்று கூறினான். அவன் அதை ஏற்கவில்லை.

ஊராரும் அவனிடம், அவனது தாயர் அறிவுறுத்தியபடியே நடக்கும் படிக்கூறினார்கள். அதையெல்லாம் கேளாமல் உலக வாழ்வின் மீது வெறுப்பு கொண்டு காட்டிற்குப் போய் ஒரு மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து தவம் செய்யலானான். இப்படியே

பத்து வருடங்கள் கழிந்தன ஆனால் அவன் முன் கடவுள் தோன்றவில்லை.

ஒருநாள் காலையில் விகவநாதன் ஏரியில் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு வேடன் ஒரு மானைத் துரத்தியவாறே அங்கு வந்தான். அவன் விகவநாதனைப் பார்த்து, "பரமேசுவரா! அன்று அர்ஜுனனுக்குத் தரிசனம் தந்தது போல இன்று எனக்குக் காட்சியளிக்கிறாயா? என் பாக்கியமே பாக்கியம்!" எனக் கூறி அவன் முன் விழுந்து வணங்கினான்.

அதுகண்டு விகவநாதன் ஏரியிலிருந்து கனாக்ருவந்து, "ஐயா! நீங்கள் என்னைவிட வயதில் மூத்தவர். என் முன் விழுந்து வணங்குவது முறையல்ல," என்றான். அதற்கு அவன், "நீங்கள் ஈஸ்வரன். உங்கள் கழுத்தில் பாம்பு ஆபரணமாக

உள்ளது. உங்களை தரிசித்து தன் யனாளேன்," எனக் கைகூப்பி வணங்கினான்.

அதைக் கேட்ட விகவநாதன் திகைத்து நின்றான். அப்போது வேடன், "ஈஸ்வரா! எனக்குக் காட்சி யளித்த பின் மறைந்துவிட்டாயா?" எனக் கூறியவாறே அங்கிருந்து சென்றுவிட்டான்.

விகவநாதனோ, 'நானா கடவுள்? வேடனுக்குக் காட்சி தந்த அவர் எனக்குத் தென்படவில்லையே! அவரைக் கண்டு எனக்கு மோட்சம் உண்டா? அல்லது வேண்டாம் என்று வாய் சொல்லிவிட்டுப் போக வேண்டுமா? அல்லது களாகத் தவம் செய்தேன். ஆனால் அவர் என் முன் தோன்றாமல் ஒரு சாதாரண வேடனுக்குக் காட்சி அளித்தாரா?' என்று எண்ணி ஆழ்ந்து யோசித்தான்.

அதுபற்றி முனிவர்களிடம் கேட்பது எனத் தீர்மானித்து, அவன் அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்குச் சென்றான். வழியிலேயே அவன் அபயானந்தரைக் கண்டுவிட்டான். அவர் கிழவராகிவிட்டதால் சட்டென விகவநாதனை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

விகவநாதன் ஏரிக்கரையில் நடந்ததை எல்லாம் அவரிடம் கூறவே, அவரும், "பிள்ளாய்! ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கடவுள் எனக்குக் காட்சி அளித்து வருகிறார். கடந்த ஆண்டில் என்னால் கடவுளைக் காண முடியவில்லை. உதயகிரியிலுள்ள பரம பக்தையான விசாலாட்சியின் மகன்

விகவநாதனைக் கண்டால் உன் பிரச்சினை தீரும் என ஒரு தேவதை என் கனவில் தோன்றிக்கூறியது. வயோதிகனாகிவிட்டபடியால் அவ்வுருக்குப் போய் அவனைக் காண முடியவில்லை. நீ அவனை எப்படியாவது சந்தித்துவிட்டால் உன் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும்," என்றார்.

அதைக் கேட்டு அவன் அபயானந்தர் கூட தன்னைக் கடவுளாகக் கண்டு வந்தார் என்றதைக் கேட்டு விகவநாதன் ஆச்சரியம் அடைந்தான். தான் பத்து வருடங்களாகக் காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில் கடந்த ஆண்டில் ஆண்டுகளில் தன்னை அவரால் உதயகிரியில் எப்படிக்காண முடிந்தது என நினைத்து வியப்படைந்தான். தன் சந்தேகத்தை அவன் அவரிடம் தெரிவித்தான்.

அவரும் அவனை உற்றுப் பார்த்து விட்டு, "நீ விகவநாதன்தான். நீ பத்து ஆண்டுகளாகவா காட்டில் இருந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்தாய்? அப்படியானால் அங்கே உன் உருவில் இருந்தவர் சாட்சாத் அந்தப் பரமேஸ்வரனே! தன் பரம பக்தையான உன் தாயாரின் மனம் நோக்கக் கூடாதே என்று தான் பரமேஸ்வரன் உன் உருவில் உன் வீட்டில் இருந்திருக்கிறார். இதை என்னால் அப்போது புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு வேடன் வந்து உன்னை உன் வீட்டிற்குப் போக வழி செய்திருக்கிறான். அந்த வேடன் பரமேஸ்வரனே! நீ அவனைக் கடவுள் எனக் கண்டு கொள்ளாமல் போனாலும் தரிசித்துவிட்டாய்! இனி நீ வீட்டிற்குப் போய் உன் தாய்க்குப் பணிவிடை புரி!" என்றார். விகவநாதனும் அவரது அறிவுரையை ஏற்றத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றான்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி, "விகவநாதன் கடிந்தவம் செய்து கடவுளை தரிசித்து மோட்சம் அடைய முயன்றானே! ஆனால்

அபயானந்தர் கூறிய அறிவுரையைக் கேட்டு அவன் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டானே! இது ஏன்? என்னை? கேள்விக்குச்சரியான பதில் தெரிந்தும் நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை வெடித்துச் சூக்குறாகிவிடும்," என்றது.

விக்கிரமனும், "கடவுள் பக்தனுக்கு எந்த உருவிலும் வந்து காட்சி அளிப்பவர். தம் பக்தைக்கு அவளது பகனாக இருந்து காட்சி அளித்தார். விகவநாதனுக்கு வேடன் உருவில் காட்சி அளித்தார். அபயானந்தரோ விகவநாதனின் உருவில் கடவுளைக் கண்டார். அவரது அறிவுரையில் கடவுளை அவன் தாயின் உருவில் காண முடியும் எனக் கூறப்பட்டதால் அவன் தவம் செய்வதை விட்டு விட்டு வீடு திரும்பித் தன் தாய்க்குப் பணிபுரிந்து அவளைக் கடவுளாகக் கண்டான்," என்றான்.

விக்கிரமனது சரியான இந்த பதிலால் அவனது மெளனம் கலைய வேன, அவன் சுமந்து வந்த உடலோடு வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

இந்தியப் புராதனக் கதைகள் விருந்து படைத்த வீணர்கள்

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இவ்வலன், வாதாபி என்ற இரு ராட்சஸ சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பனிக்களைக் கொண்டு அவர்களது மாமிசத்தைச் சாப்பிடுவது தான் உணவு.

அவர்களுக்கு உருமாறத் தெரியும். அசைக்கொண்ட காந்தவழியையார் வந்தாலும் அவர்களை ஏமாற்றி அழைத்துப் போய் அவர்களைக் கொண்டு சாப்பிட்டுவிடுவதை அப்பயணி அணிந்திருக்கும் விளையுயிர்த்த ஆபாணங்கள், பணம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அவர்கள் பயணிகளை ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்ல ஒரு தந்திரம் செய்து வந்தார்கள். இவ்வலன் சாது போல வேடம் பூண்டு அக்காட்டுவழியே செல்பவனைச் சந்தித்து,

"ஐயா! நீங்கள் வெகுதூரம் நடந்து வந்திருக்கிறீர்கள். அதனால் களைத்துப் போய் பசியுடன் இருப்பது தெரிகிறது. இன்னமும் வெகுதூரம் நடந்து சென்றால் ஒர் உணவு அளைய முடியும். அதனால் நீங்கள் என் குடிசைக்கு வந்து சங்கிதன் கொடுத்த உணவை உண்டு இளைப்பாறிவிட்டுப் பிறகு செல்லுங்கள்," என்று மிகவும் பணிவுடன் கூறி அழைத்துச் செல்வான்.

அங்கு வாதாபி ஓர் ஆடாக மாறி இவ்வலனின் வருகையை எதிர்பார்த்தவாறு இருப்பான் இவ்வலன் தன்னுடன் வந்த பயணியை இளைப்பாறச் சொல்லிவிட்டு வாதாபியான ஆட்டை வெட்டிச் சமைத்து பயணிக்கு உணவாகப் படைப்பான். பயணியும் சற்றும் சந்தேகப்படாமல் அந்த உணவை உண்டு இளைப்பாறிக்

கொண்ட நகரம் போது இவ்வலன், "வாதாபி! வெளியே வா!" என்று கூப்பிடுவான். வாதாபியும் பயணியின் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு ராட்சஸ உருவில் வெளியே வருவான். இரந்து கிடைக்கும் பயணியின் உடலை அவ்விரு ராட்சஸர்களும் உண்டு களிப்பார்கள். பயணியின் விடையுயர்ந்த பொருள்களை எடுத்து பத்திரப் படுத்திவிடுவார்கள். இப்படியே அவர்கள் காட்டில் அவ்விடைய வந்தவர்களைக் கொன்று தின்று வந்தார்கள்.

அப்பகுதியிலுள்ள முனிவர்கள் இவ்வலனையும் வாதாபியையும் எப்படி ஒழிப்பது என்று யோசித்தார்கள். அவர்கள் கூட்டம் கூடி "அந்த இரு ராட்சஸர்களின் தொல்லை மிகவும் அதிகமாகிவிட்டது. அவர்

கள் இருக்கும் இடத்தின் வழியாகச் சென்றவர்கள் யாரும் உயிருடன் திரும்பி வந்ததும் இல்லை. அவர்கள் என்ன தந்திரம் செய்து பயணிகளை மயக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள் எனவும் தெரியவில்லை," என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அகத்திய முனிவர், "கவலைப்படாதீர்கள்! நான் அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அவர்களை அழிக்கிறேன். அவர்கள் மாயாஜாலங்களெல்லாம் என்முன் எடுபடாது," என்றார்.

அகத்தியர் இவ்வலனும் வாதாபியும் வாழும் காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்றார். அப்போது இவ்வலன் அவ்வழியே யாராவது மனிதன் வருவானா என்று பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.

சாது வேடத்தில் நிற்பவன் தான் இவ்வலன் என்பதை அகத்தியர் அறிந்து கொண்டுவிட்டார். இவ்வலனோ அகத்தியர் வருவதைக் கண்டதற்குப் பதிலாகப் பயிற்சி அளித்துள்ள உயரத்தைக் கண்டு, "இவன் மிகச் சிறியவனாக இருப்பினும் காலம் வாதாபியும் இவ்வலனும் உடல் மாமிசம் போதாதுதான். ஆனாலும் பரவாயில்லை. கிடைத்தது லாபமே!" என எண்ணி அகத்தியரை அணுகினான்.

எல்லாப் பயணிகளிடமும் கூறுவது போல அவன் அகத்தியரிடமும், "ஐயா! நீங்கள் மிகவும் களைத்துப் போயிருப்பது தெரிகிறது. நீங்கள் என் குடிலுக்கு வந்து தங்கி, உணவு உண்டு

இளைப்பாறிவிட்டு உங்கள் பயணத்தைத் தொடரலாமே!" எனக் கூறினான். அகத்தியரும், 'ஆகா' பசித்து வரும் பயணிக்கு உணவு அளிப்பதால் உனக்கு நிறையப் புண்ணியம் கிடைக்கும். நானும் களைத்துப் போய் பசியுடன் இருக்கிறேன். அதனால் உன்னுடன் வந்தேன்!" எனக் கூறி அவனுடன் சென்றார்.

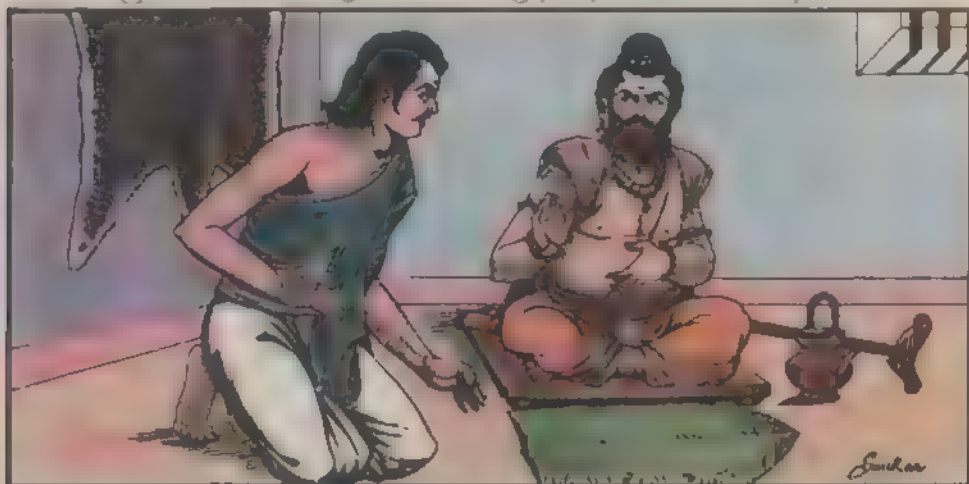
அவனது குடிலில் கட்டப் பட்டிருந்த கொழுத்த ஆட்டைக் கண்ட அகத்தியர் வாதாபி தான் அந்த உடலில் இருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொண்டார்.

அகத்தியர் குடிலில் அமர்ந்தார். இல்வலன் ஆட்டை இடித்துப் போய் வெட்டி அந்நாயமிசத்தைச்சமைத்து அகத்திய நக்து உண்ணக் கொடுத்தான். அகத்திய நம் அக்னை உண்பார். சற்று நேரத்தில் வயிற்றில் ஓ நவனாகச் சுடிற்சி ஏற்படுவது கண்டு அவர்தம் வயிற்றைத் தடவிக் கொடுத்தார். மறுநிமிடம் வயிற்றுள் சென்ற மாமிசம் ஜீரணமாகிவிட்டது.

வழக்கம் போல இல்வலன், "வாதாபி! வெளியே வா!" எனக் கூவினான். வாதாபி வாடாது கண்டி மறுபடியும் "உடனே வெளியே வா, வாதாபி!" என்று அவன் கூவினான். அப்போதும் அவன் வராது கண்டு அவன் அகத்தியரை முறைத்துப் பார்த்தான்.

அகத்தியரோ புன்சிரிப்புடன், "வாதாபி இனி எங்கே வரப் போகிறான்? அவன் தான் என் வயிற்றில் ஜீரணமாகிவிட்டானே!" என்றார்.

அதைக் கேட்டு இல்வலன் நடு நடுங்கி அகத்தியரின் கால்களில் விழுந்து, "என்னை ஒன்றும் செய்யாதீர்கள். இனி மேல் நான் யா நக்தம் தீங்கு இழைக்கமாட்டேன்!" என்று கூறினான். அகத்திய நம் இனி மேல் உனக்கு இதுவரை இருக்காயா சக்தி சக்தி இடாது. இனி மேல் நிக்நி நல்லவனாக ஆகிவிடு. யாரையும் துன்புறுத்தாதே!" என்று அறிவுரை கூறினார். இல்வலனும் அப்போது முதல் நல்லவனாக மாறிவிட்டான்.

நம் இந்தியா

வினாக்கள்

கோடை விடுமுறை வந்துவிட்டது. இன்னும் 50 அல்லது 60 நாட்களுக்குப் பன்னிப் புத்தகங்களைக் கையில் எடுக்கவே மனம் வராது. அதனால் இம்மாத வினாக்கள் நீங்கள் போக விரும்பும் இடங்களைப் பற்றித் தான் கேட்கப்படுகின்றன. அவற்றோடு தொடர்புடையவர்கள் பற்றியும் இருக்கும். சரியான விடைகளைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு சரிபாருங்கள்.

1. கர்நாடகாவிலுள்ள குல்பர்க்கா ஒரு காலத்தில் ஒரு நாட்டின் தலைநகராக இருந்தது. அந்த நாடு எது? அதையார், எப்போது நிறுவினார்?
2. ஒரு கால்வாய் இரு தீவுக் கூட்டங்களைப் பிரிக்கிறது. அக்கால்வாயின் பெயரையும் தீவுகள் கூட்டங்களின் பெயர்களையும் கூறுங்கள்.
3. இப்பன்பேடாடா என்ற அயல்நாட்டுப் பயணி கிழக்கிந்திய நகர் ஒன்றை அல்கடகா எனக் குறிப்பிட்டார். அதன் தற்போதைய பெயர் என்ன?
4. பிரபல எழுத்தாளர் ரட்யார்ட் கிப்ளிங் ஓர் இந்திய நகரில் பிறந்தார். அந்த நகரம் எது?
5. இந்திய பெருநகர் ஒன்று மன்பு ஷாஜஹானாபாத் என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தது. அதன் தற்போதைய பெயர் என்ன?
6. இன்னொரு நகர் அலிநகர் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. அதன் தற்போதைய பெயர் என்ன?
7. பாண்டிய மன்னனின் தலைநகரின் வழியே ஓர் ஆறு பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அத்தலைநகரின் பெயரையும் ஆற்றின் பெயரையும் கூறுங்கள்.
8. ராமேஸ்வரத்திற்கும் இந்திய மற்ற பகுதிக்கும் இடையே கடல் நீர் உள்ளது. அந்நீர்ப் பகுதியின் பெயர் என்ன?

(விடைகள் அடுத்த மாதம்)

ஏப்ரல் மாத வினாக்களின் விடைகள்

1. 1980 - ரோம்.	6. அ.பி. வாஜ்பாய்.
2. கிறிஸ்துவ மத நத்துவக் கல்லூரி, வேலூர்.	7. செங்கம்.
3. சுதந்திரநாடு ஒன்றில்.	8. தர்சனகங்கோத்திரி.
4. அப்போது இந்தியாவில் நந்த கராச்சி.	9. ஹைதராபாத்தின் பகம் போட்.
5. கோதாவரி.	10. அந்கமான் - நிகோபார் தீவுகளிலுள்ள ஜன நடமாற்றமற்ற தீவு.

புகழ்வது ஏன்?

நாகசாமிக்கு அவ்வூரில் நாட்டு வைத்தியர் என்றே பெயர். ஆனால் அவனுக்கு தலைவலி, ஜலதோஷம் எனப்படுபவைகளுக்குத் தான் பச்சிலை வைத்தியத்தால் போக்கத் தெரியும். வேறு எந்த நோய்க்கும் மருந்து கொடுக்க அவனுக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் அவனுக்கு ஊரில் நல்ல பெயர் இருந்தது. தினமும் இரண்டு மூன்று பேர்களாவது தலைவலி, ஜலதோஷம் எனக் கூறிக்கொண்டு வந்து நாகசாமியின் பச்சிலை வைத்தியத்தால் குணமடைந்து சென்றார்கள். அதற்காகப் பணமோ அல்லது வேறு எதுவோ அவர்கள் நாகசாமிக்குக் கொடுத்து விட்டுச் செல்வார்கள்.

நாகசாமியின் வீட்டிற்கு எதிரில் பாலுசாமி என்பவன் இருந்தான். அவன் மற்றவர்களுக்கு உதவும் குணம் படைத்தவன். யாராவது உதவி வேண்டி அவனிடம் வந்தால் அவன்

தன்னிடம் உள்ளதைக் கொடுத்து அனுப்புவான். ஊரில் யார் வீட்டில் ஏதாவது விசேஷம் என்றால் அதில் கலந்து கொண்டு வேலைகளையும் செய்வான். அவன் ஊறுகாய் போட்டு விற்பதைத் தன் வியாபாரமாகக் கொண்டிருந்தான். அவனது ஊறுகாயை அந்த ஊர்க்காரர்கள் மட்டுமல்லாது சுற்றுப் பக்கத்து ஊர்க்காரர்கள் விரும்பி வாங்கி வந்தார்கள். அவன்தயாரித்து விற்கும் ஊறுகாயில் உப்பு, காரம், எண்ணெய் முதலியன சரியான விகிதத்தில் சேர்ந்து இருந்தன. இந்த விகிதாசார சேர்க்கையை பாலுசாமி பரம ரகசியமாகவே வைத்து வந்தான்.

பாலுசாமிக்குத் தன்னைவிடப் பேரும் புகழும் இருந்து வருவதைக் கண்டுநாகசாமி மனம் புழுங்கினான். இது நாளாக ஆக அவன் மனதில் பொறாமையாக வளர்ந்தது. பாலுசாமிக்கு ஏன் இவ்வளவு பேரும்

புகழும் வந்திறது என்பது பற்றி அவன் யோசித்து பாலுசாமியின் செய்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வரலானான்.

பாலுசாமி எப்போதும் சிரித்த மகிழ்ச்சியை இந்நகரன், யானையும் கண்டு மிகவும் களித்ததே இல்லை. ஆனால் தான் செய்யும் வியாபாரத்தில் மிகவும் நஷ்டம் இந்நகரன். விலையில் போர் பிடிக்கிறது இல்லை. காணும் யாருக்கும் கொடுப்பதும் இல்லை. அவன் பிறருக்கு உதவுவதும் தன் உடல் உழைப்பால் தான். பணம் கொடுத்தல்ல. நகருக்குச் செல்லும் யாராவது பணம் கொடுத்துத் தவறு வாங்கி வாசச் சொன்னால் அதை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பான்.

தான் பணம் வாங்கிக் கொள்ளாமல் வைத்தியம் செய்தபோதிலும் தன்னைவிட பாலுசாமியை அதிகமாகப் புகழ்வது கண்டு நாகசாமி எரிச்சலே அடைந்தான். இப்படி இந்நகரையில் ஒருநாள் நாகசாமிக்கு ஓர் தலைவலியாக இந்நகரது அதற்கான மருந்துப் பொடிகளும் அவன் இந்நகரன். அவற்றைச் சரியான அளவில் கலந்து உட்கொண்டால் உடனே தலைவலியே போய்விடும். அதற்கு சிறு தாசு தேவை. அது அவனிடம் இல்லை. பாலுசாமியிடம் ஒரு தாசு இந்நகரது. அதைக் கீழ்நீர் வாங்கி வந்தபடி பாலுசாமியின் வீட்டிற்கு நாகசாமி தன் மகளை அனுப்பினான்.

நாகசாமியின் மகளும் பாலுசாமி

யின் வீட்டிற்குப் போய்விட்டு அவர் தாசு இல்லையெனக் கூறியதாகத் தெரிவித்தாள். மேலும் அவள் "அவரது மனைவி தாசு வைத்து கிறுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். நமக்குத் தாசைக் கொடுக்க அவர் விருப்பமில்லை போலி நகரது." என்றாள்.

எல்லோருக்கும் உதவும் உபகாரி எனப் புகழப்படும் பாலுசாமி ஏன் தனக்குத் தாசு கொடுக்க உதவ மறுக்கிறான் என எண்ணி நாகசாமி கோபம் கொண்டான். அதனால் அவனை பாலுசாமியின் வீட்டிற்குப் போனான். அப்போது பாலுசாமி தாசு கொண்டு எதையோ நிறுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

நாகசாமி வரவதைக் கண்டு அவன்,

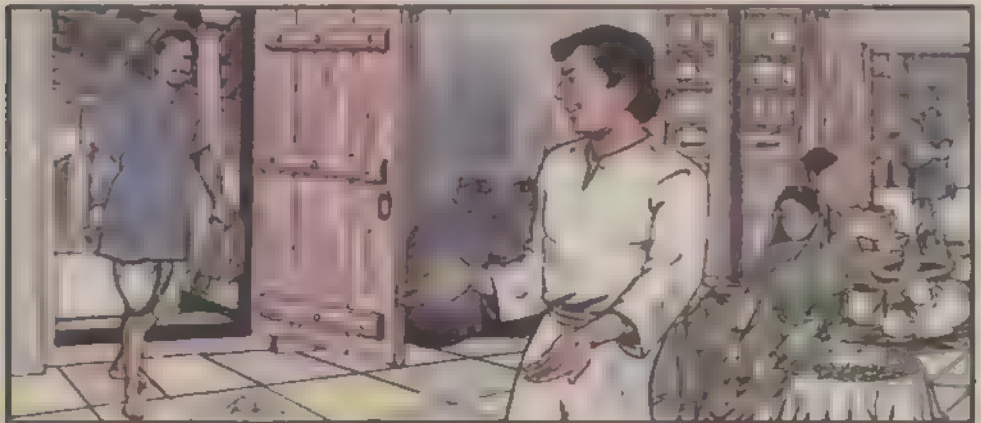
“வாருங்கள்! நான் தராக கொண்டு ஊறுகாய் தயாரிக்க மிளகாய்ப் பொடியை நிறுத்துப் போட்டுக் கொண்டி ருத்தேன். அதை உடனடியே வேறு எதையும் நிறுத்தப் பயன்படுத்த முடியாததால் உங்கள் மகள் வந்து சேர்ந்த போது அதைக் கொடுப்பதற்கு இல்லை என்று கூறினேன். நீங்கள் சொல்வார்களே, நீங்கள் தாளைக் கேட்டால் அது உருகி நிறுப்பதற்காகக் காண்டு தரும் என ஊகித்துக் கொண்டேன். கார்ப் பொடியை நிறுக்கப் பயன்படுத்திவிட்டு அந்தத் தாளை உருகி நிறுக்கக் கொடுத்தது சரியல்ல என்று தான் கொடுக்கவில்லை,” கூறினான்.

அப்போது நாகசாமி, “நீ தான் பிறந்த உதவுபவனாயிட்டு! நான் வைத்தியம் செய்வான் என்பதை நீ அறிவாயே! என் போன்றவர்கள் கேட்டால் கொடுப்பதற்கு இன்னொரு காரக வாங்கி வைக்கி நீக்கக் கூடாதோ?” என்று கேட்டான்.

அதுகேட்டு பாலுசாமியும், “நான் இன்னொரு காரகம் வாங்கித் தான்

வைத்தி ருத்தேன் உங்கள் மகள் வர வதற்குச் சற்றுமுன் தான் நகை வியாபாரி நடேசன் ஒரு தங்கச் சங்கிலியை நிறுக்க வேண்டுமென்று கூறி வாங்கிக் கொண்டு போனார். நீங்கள் கேட்டபோது வைத்தியம் செய்வதற்கு அதை உடனே கொடுத்த உதவி முடியவில்லை யெனவ ருத்து கிறேன்,” என்றான்.

அப்போது தான் வைத்தியனான தான் ஒரு தராசை வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவனுக்குத் தோன்றியது. அப்போது நாகசாமி பாலுசாமியிடம், “என்னை மன்னித்துவிட்டு நீ தாளைக் கொடுக்க வில்லை என்பதற்காக ஆத்திரப்பட்டு விட்டேன். அதனால் கொஞ்சம் அதிகமாகவே கடுமையாகப் பேசிவிட்டேன் ஏதோ என் காரணம் என்பது கொடுத்து வைக்கி நீங்கள் போலப் பேசிவிட்டேன். தவறு எனதே!” எனக் கூறி வ ருக்கினான். “ண்ணாயி லேயே பாலுசாமி உபகாரி தான் என அவனை மிகவும் புகழ்ந்துவிட்டு நாகசாமி கன்னிப் புருஷன் என்றான்.

சிங்க வைகலும் } தென்னாலி ராமன்

தென்னாலி ராமன் திருஷ்ண தேவராய
ரின் தர்பாரில் சேர்ந்த ஆரம்பகாலத்தில்
தர்பாரின் முக்கிய காவலதிகாரியும்
மற்றொரு காவலாளியும் அவனை
உள்ளே போக விடாமல் பலதடவை
தடுத்து நிறுத்தி அவனைக் கேவலப்
படுத்தினார்கள்.

ஒருமுறை ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சியைத்
தான் ரசித்துப் பார்க்க வேண்டியெனக்
கூறி திருஷ்ண தேவராயர் தர்பாரிக்குள்
அநாவசியமாக யாரையும் நுழைய
விடக்கூடாது என்று காவலதிகாரிக்குக்
கட்டளை இட்டார். தென்னாலி ராமன்
தர்பாருக்கு வந்த போது காவலதிகாரியும்
அவனது உதவிக் காவலாளியும் உள்ளே
போகவிடாமல் அவனைத் தடுத்தார்கள்.

தென்னாலி ராமனும் "கவலைப்படாதீர்கள்"
வதில் நீங்கள் எவ்வளவு உறுதியாக
இருக்கிறீர்கள்" என்று அவர்களைப்
பாராட்டி, "இன்று மன்னர் எனக்குப்
பரிசளிக்கப் போகிறார்" என்றான்.
அப்போது அவர்கள் "உனக்கெல்லாம்
பரிசு கிடைக்கிறது. எங்களைத் தான்
கவனிப்பவர்கள் இல்லை" என்று
கூறினார்கள்.

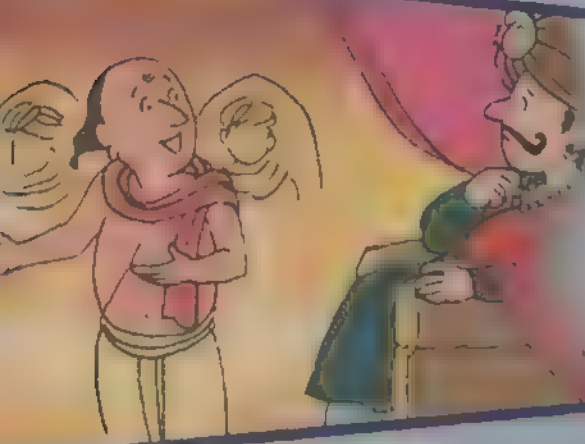
தென்னாலி ராமனும் "கவலைப்படாதீர்கள்"
நான் கவனிக்கிறேன். இன்று எனக்குக்
கிடைப்பதை முழுவதுமாக உங்கள் இரு
வருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து
விடுகிறேன். என்னை உள்ளே போகவிடுங்
கள்!" என்றான். அவர்களும் சம்மதித்து
அவனை உள்ளே போக அனுமதித்தார்கள்.

தென்னாலி ராமன் உள்ளே போய்
மடையிடுவது ஏறி தடைக், பதின்ராம்.
நடனமாது நடனம் ஆடாது திகைத்து
நின்றான். ராயரோ கடுங்கோபம்
கொண்டு, "யாரந்த மடையன் இழுத்
துச் செல்லுங்கள்!" என்று கத்தினார்.

தென்னாலி ராமன் எழுந்து நின்று, "அங்கே
என் நடனத்திற்கும் நீங்கள் நடனமாதுத் தப்
பரிசளிப்பது போல பரிசைக் கொடுங்கள்!"
என்றான். ராயரோ பற்களைக் கடித்தவாறே,
"உனக்குப் பரிசா வேண்டுமோ கொடுக்க
கிறேன். நூறு சவுக்கடிகள் தான் பரிசு"
என்றான்.

தென்னாலி ராமனும், "பரிசை ஏற்
கிறேன். அங்கே ஆனால் இன்று என்னக்
துக் கடைப்பதை தப்பாரின் காவல
கூடாகும் அவைது உகையாளனாக
தும் மடையன் பரிசைக் கொடுப்பதாக
வாக்களக்காரரே உள் வேவாதேன்"
எனக் கூறி, அவர்களைத் தென்னை
களை விவரமாகக் கூறினான்.

கி. நஷ்ண தேவராய நம் அவர்களை விசா
ரித்து, அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம்
கொடுக்கப்படவில்லை என்றறிந்து அவர்
களது ஊதியத்தை உயர்க்கினார். அவர்
களும் தென்னாலி ராமனால்தான் தமக்கு
ஊதிய உயர்வு கிடைத்தது என மகிழ்ந்து,
அது முதல் ராமனை நடையின்றி உட்
செல்ல அனுமதித்தனர்.

கோடை காலத்து குளிர்ச்சி தரும் செய்திகள்

கடும் வெயிலால் அக்துளத்தின் நீர் மிகவும் குடாகிவிட்டது. அதனால் அதில் வாசிக்க ஒரு தலையை தனையில் நுழித்து நிழலான ஓட்டத்தில் பாய் நின்றது. அங்க நிழலில் ஒரு நாகப் பாம்பு படமெடுத்ததால் ஏற்பட்டது!

இதுபோல உச்சிவேளை வெயிலைத் தாளாமல் ஒரு பாம்பு துடி துடித்து ஒரடியிலினதே கதண்டு பறந்தது. இந்த இரகசியக் கூறும் மகாகவி காளிதாசரால் கோடை காலம் பற்றித்தம் படைப்புுகளில் வர்ணிக்கப்பட்டவையாகும். கோடை காலம் என்றாலே தகித்தம் வெயில், வியர்வை, வெப்பமான காற்று முதல்

யனவே நம் நினைவிற்கு வரும். வெயிலின் கதமையைத் தணிக்க திராட்சை, சாத்துக்குடி, மாம்பழம் ஆகியவற்றின் பழங்களையும் பருகி உறாம். குளிர்ச்சி கடம் நிழல்களை நாடுகிறோம்.

தற்போது கோடையின் வெப்பத்தில் நத்துதப்பபல குளிர்நாகனங்கள் வந்துள்ளன. மின் விசிறிகள் பயன்படுகின்றன. ஊஸ்கிரீம், குளிப்பனங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவையாவும் இல்லாத பற்காலத்தில் விடுகளைக் கடம் போதே தட்பவெப்பம் பற்றிக் கவனம் செலுத்தினார்கள். சிபாங்களில் ஓலைக் குடிசைகளையும் ஓட்டு வீடுகளையும் காணலாம். இவை கூரையில் காற்று புகும்படி அமைக்கப்படுவதால் வீட்டினுள் வெப்பத்தை உணர முடியாது. அரண்மனைகள் கட்டப்பட்டதும் இதே போலத்தான்.

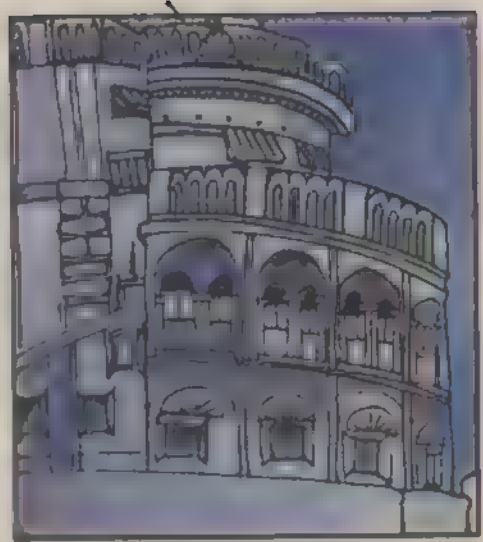
மத்தியப் பிரதேச ஓர்ச்சாவை மதுகர்ஷா என்ற மன்னர் வேறு நாற்புறம் அண்டி வந்தார். அவரது காலத்திய ராய்பர்வின் என்ற பெண்கள் திரின் வீட்டைப் பற்றி அறியவே வேண்டியம். அது பல மலர்ச்சொடிகள், பழ மரங்கள், நீர் ஊற்றுகள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் கட்டப்பட்ட இரண்டடுக்கு மாளிகை அதிக

உயரமில்லாத அதன் முதலுக்கு தரை மட்டத்திற்குக் கீழ் கட்டப்பட்டது. வெயில் முழுவதையும் இரண்டாவது அடுக்கு தாங்கிக் கொள்வதால்தரைமட்டத்திற்குக் கீழ் உள்ள பகுதி 'சில்'லென்று இருந்தது. 'பூல்பாக்' என்ற இவ்வீட்டின் கீழ் பகுதியை குளிர்ச்சியாக வைக்க அதன் மேற்பாப்பில் செயற்கை நீர் ஊற்றுகள் அமைக்கப்பட்டன.

ராஜஸ்தானில் மேவாரின் ராணா ஜகத்சிங் சலவைக் கல்லால் ஏரி மரளிகையைக் கட்டினார். அது உலகப் புகழ்பெற்றது. ஏரியின் நடுவில் இது இருப்பதால் இகனுள் வெப்பம் அதிகமிருக்காது. கோடைகால வெப்பத்தைத் தவிர்க்க நம் நாட்டில் சிம்லா, டேராடூன், மசூரி, ஊட்டி, டார்ஜிலிங், மகாபலேஷ்வர், நைனிதால் போன்ற கோடை வாசத்தலங்கள் உள்ளன. இவற்றில் பலவற்றை பிரிட்டிஷாக்கள் நிர்மாணித்தனர். அவர்களால் நம் நாட்டு வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாததால் கோடையில் இந்த ஊர்களுக்குச் சென்றார்கள்.

நம் நாட்டில் பனிக்கட்டி தயாரிப்பு என்பது 1850லிருந்து தான் ஆரம்பமாயிற்று. அதற்கு முன் நம் நாட்டில் பனிக்கட்டியை பிரிட்டிஷார் இறக்குமதி செய்து ஓரிடத்தில் பாதுகாப்பாக வைத்தார்கள். அது தான் சென்னை மெரினாக்கற்களையில் உள்ள 'ஹெஸ் ஹவுஸ்'. நம் நாட்டில் குஜராத், ராஜஸ்தான் மாநிலங்களில் கோடையில் வெப்பம் 48லிருந்து 52 டிகிரி செல்சியஸாக இருப்பதால் அங்குள்

ளோர் பெரிய தலைப் பாகைகளை அணிகிறார்கள்.

குஜராதில் ராஜா-ராணிகள் செல்லும் பாதை ஓங்களில் நூறு ஆடம் கொண்ட பெரிய இறங்கு கிணறுகள் ஆங்காங்கே வெட்டப்பட்டன. அவர்கள் இளைப்பாற வாசிகள் செய்யப்பட்டன. ஜோட்டூர், நிர்மல்ஸ் பூட்டி போன்ற இடங்களில் வீடுகளுக்கு நீலம் அல்லது வெள்ளை நிறத்தை அடித்து வெப்பத்தையும், வெளிச்சத்தையும் குறைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மின்விசிறிகள் நம் நாட்டிற்கு வந்தவதற்கு முன் ஓலை விசிறிகளையும், கட்டை மற்றும் துணியைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட 'இழு பங்கோ'க்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். இவற்றில் பல சந்தன மாத்தாலும், தந்த வேலைப்பாடுகளுடனும் செய்யப்பட்டன. சந்தனத்தைப் பூசிக் கொண்டும், சந்தனம் கலந்து நீரை

உடல் மீது தெளித்துக் கொண்டும் கோடை வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொண்டார்கள். இழு பங்காக்களை ஆங்கில அதிகாரிகள் அலுவலகங்களிலும் தம் வீடுகளிலும் பயன்படுத்தி வந்தார்கள்.

நம் முன்னோர்கள் வீடுகளைக் குளிர்ச்சியாக வைத்துக் கொள்ள வீட்டைச் சுற்றி காலையிலும் மாலை யிலும் நீர் தெளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜன்னல்களிலும் நிலைவாசல்களிலும் வெட்டி வேர் படல்களைக் கட்டி அவற்றின் மீது நீர் தெளித்து நறுமணம் கமழச் செய்து வீட்டு வெப்பத்தைத் தணிக் தார்கள். நீர், தயிர், மோர் போன்ற வற்றை மண் கலயங்களில் வைத்து குளிர்ச்சியாக இருக்கச் செய் தார்கள். சிலர் தலைக்கு விளக் கெண்ணெய் தடவிக் கொண் டும், எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தும், உடலில் சந்தனம் பூசிக் கொண்டும் வெப்பத் தைத் தணித்துக் கொண்டனர்.

தேனையும் ரோஜா இதழ் களையும் கொண்டு 'குல்கந்து' தயாரித்து சாப்பிட்டும், இள நீர், எலுமிச்சம்பழச் சாறு, வெள்ளரிக்காய் ஆகியவற்றை உட்கொண்டும் வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொண்டனர்.

கோடைகாலத்தில் வெல் லம், சுக்கு, எலுமிச்சை ஆகிய வற்றை நீரில் கரைத்து பானக மாக்கிக் குடித்து வெப்பத்தை தணித்துக் கொள்கிறார்கள்.

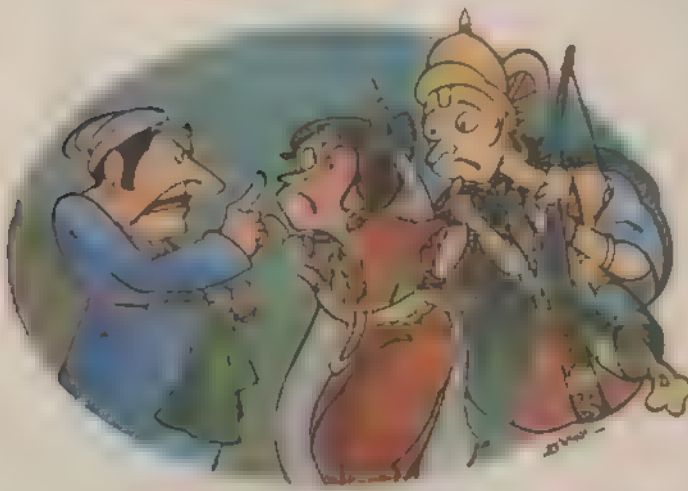
வட இந்தியாவில் லஸ்னியும், தென்னிந்தியாவில் நீர்மோரும் கோடையின்போது பருகப்படும் பானங்களாம். பலவகை மாம்பழங் களைக் கோடையில் நறுக்கிச் சாப் பிடுகிறார்கள். அல்பான்ஸ், பங்கன பள்ளி, மல்கோவா, பெங்களுரா, நீலம், ருமானி எனப் பலவகை மாம்பழங்கள் கோடையின்போது ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

பள்ளிகள் கோடைகால ஆரம்பத் தில் ஆடப்பட்டு கோடை முடிவில் திறக்கப்படுகின்றன. இந்த விடு முறை ஏப்பால் மத்தியில் ஆடப்படு கிற ஜன் மகல் வாக்கில் முடியும். இதனால் சிறுவர் சிறுமியர் வெயி லில் அலைக்கழிக்கப்படுவதில்லை.

இந்தியாவின் இன்முகம்

கடவுள் மன்னரானார்!

மன்னனைக் கடவுளாக மதித்ததைப் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் கடவுளை மன்னனாக மதித்து வழிபடுவது தெரியுமா?

மத்திய பிரதேஷின் ஓர்ச்சாலிலுள்ள ராம ராஜர் ஆலயத்தில் தான் அவ்வாறு நடக்கிறது. இந்த ராமர் கோயிலை புந்தேல் வம்ச மன்னன் அம்புலிமாமா

மதுகர்ஷா கி.பி.1500 வாக்கில் கட்டினாராம். அவர் கிருஷ்ண பக்தர். அவரது மனைவி ராணிகணேஷ்ராமபக்தை.

மதுகர்ஷா ஒருமுறை தம் மனைவியோடு பிருந்தாவனத்திற்குப் போய் கிருஷ்ண பகவானை தரிசிக்க விரும்பினாராம். ராணியோ அவரோடு செல்ல

மறுத்து அயோத்திக்குப் போய் ராம பகவானைத் தரிசிக்க விரும்பினாளாம்.

மதுகர்ஷா கோபம் கொண்டு, "நீ உன் ராமரை இங்கே அழைத்து வா, பார்க்கலாம்!" என்று இரைந்தார். ராணியும் அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறி அயோத்திக்குச் சென்று ஒரு வருட காலம் தியானத்தில் அமர்ந்தாள்.

ஒருநாள் ராமர் அவள் முன் தோன்றி அவளுடன் செல்ல இசைந்தாராம். ஆனால் அங்கு தான் பகவான் ராமராக வழிபடப்படாமல் மன்னர் ராமராக வழிபடப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதித்தாராம். மதுகர்ஷா ராணியை அழைத்து வந்த ராமருக்கு ஆலயம் கட்டி மன்னர் ராமராக வழிபட்டாராம்.

ஓர்ச்சாலிலுள்ள ஆலயம் ஒன்றில் தான் இவ்வாறு ராமரை மன்னராகக் கருதி வழிபாடு நடக்கிறது.

பிஹார் மாநிலப் பழங்கதை

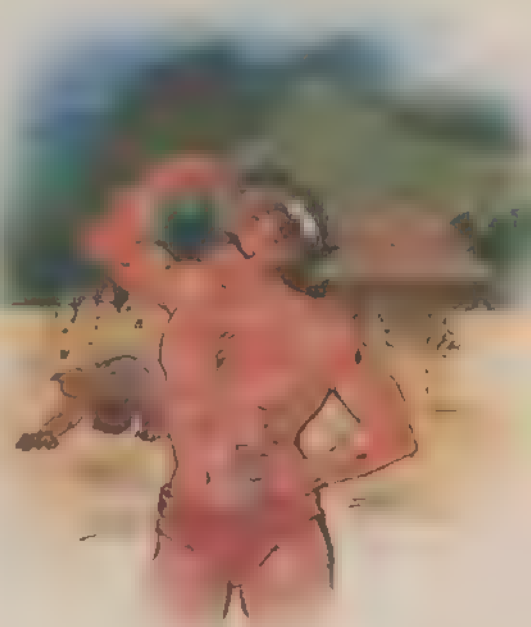
பிஹார் மாநிலம் நம் நாட்டின் வடக்குத் திசையில் உள்ளது. இந்தப் பெயர் பிஹார் என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. இம்மாநிலத்தில் பௌத்த விஹாரங்கள் எனப்படும் மடங்கள் நிறைய உள்ளன. இம்மாநில மக்களும் அடுத்துள்ள மேற்கு வங்க மக்களும் சொற்களில் வரும் 'வ'வை 'ப' என உச்சரிப்பதால் 'பிஹார்' எனப் பழிபிஹார்' என ஆகியது.

புத்தா பிரான இம்மாநிலத்து புத்தகயாவில் தான் ஞானஒளி பெற்றார். இதுவே அவர் முகதி அடைந்த இடமாகும். மேலும் புத்த மதத்தைப் பரப்பிய அசோக சகரவாதியினத்தை நகாபாடலிபுத்திரமும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளது. அதுதான் இன்றைய பாடனா. இன்றும் இதுவே பிஹார் மாநிலத்தின் தலைநகர்.

பிஹார் 94,163,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்டது. இந்திய மாநிலங்களில் பரப்பளவில் ஒன்பதாவது இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் மக்கள் தொகை 82,878,796 மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கும் மாநிலம் இது. வடக்கே நேபாளம், கிழக்கே மேற்கு வங்கம், தெற்கே ஜார்கண்ட், மேற்கே உத்திர பிரதேஷ் இதைச் சுற்றியுள்ளன. இம்மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழி ஹிந்தி. ஹிந்தியின் பல வட்டார மொழிகள் இங்கு பேசப்படுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவை போஜ்புரியும் மைதிலியும் ஆகும்.

பலவானும் முட்டாள் பூதமும்

தோப்பூர் என்ற ஊரில் பலவான் என்ற குத்துச் சண்டை வீரன் இருந்தான். அவன் கற்று வட்டாத்து குத்துச் சண்டை வீரர்களை எல்லாம் தோற்கடித்துப் பெயர் பெற்றவன். அதனால் தன்னை மிஞ்சியவர் யாருமே இல்லை என்று அவன் பெருமை அடித்து வந்தான்.

ஒருநாள் மாலை அவ்வூர் பிரமுகர்கள் பொது இடத்தில் கூடி ஊர் வம்பு பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது பேய் பிசாசுகளைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது. அங்கிருந்த பலவான், "என்னை எந்தப் பேயும், பிசாசும் அசைக்க முடியாது!" என்று பெருமை பீற்றிக் கொண்டான். அப்போது கூடியிருந்தவர்களில் ஒருவன், "போதும், நிறுத்து! நீ இப்படிப் பெருமை அடிப்பதைக் கேட்டுக் கேட்டு சலித்துப் போய்விட்டோம். பூதத்தைக் கண்டால் பயப்பட மாட்டாயா? பானிகஞ்ச் பள்ளத்

தாக்கு பூதத்தை எதிர்கொள்ள உன்னால் முடியுமா?" என்று சவால் விடுத்தான்.

பலவானும், "எந்த பூதமும் என்னை எதுவும் செய்துவிட முடியாது. பானிகஞ்ச் பள்ளத்தாக்கில் பூதம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படவே இல்லையே!" என்றான்.

அது கேட்டு சவால் விடுத்தவன், "அது பயங்கர பள்ளத்தாக்கு. அதற்குப் போக வழி குண்டும் குழியுமாய், காடு மூடாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, வழிநடுவே கூரான பாறைகள் வேறு இருக்கும். உன்னால் அங்கே போகவே முடியாது," என்றான்.

பலவானோ, "ஏன் முடியாது? நான் போய்விட்டு வருகிறேன், பார்!" என்று மீசையை முறுக்கினான்.

ஆனால் மற்றவனோ, "இந்த முறுக்கை எல்லாம் அந்தப் பானிகஞ்ச் பூதத்திடம் காட்டிவிட்டுத் திரும்பி வா, பார்க்கலாம்!" என்று கேலியாகக் கூறினான். இன்னொருவன் "அந்த பூதத்தால் எந்த உருவை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அது தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

பலவானோ சற்றும் சளைக்காமல், "பூ" அது எந்த உருவில் வந்தாலும் பயப்படவே மாட்டேன். ஊதித் தள்ளிவிடுவேன். அதை ஏமாற்றி முட்டாளாக்கிவிட்டு வந்து உங்களிடம் அதுபற்றி விவரமாய்க் கூறுகிறேன்," என்றான்.

மறுநாள் அவன் பானிகஞ்ச் பள்ளத்தாக்கிற்குப் பயணமான

போது அவன் வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டிலிருந்த கிழவி அவனது நெற்றியில் திலகமிட்டு, "மகனே! வெற்றியுடன் வா! உனக்கு ஒரு முட்டையையும் ஒரு சிறு பொட்டலத்தில் உப்பையும் கொடுக்கிறேன். அது சமயத்தில் உனக்கு உதவும்!" என்றாள்.

பலவான் பள்ளத்தாக்கினுள் சென்றபோது ஒரு குரல், "ஓ! வந்திருப்பது பலவானா! உன்சோம்பேறி நண்பன் கல்லன் இங்கே இருக்கிறான். வா, இங்கே! நாம் பேசிப் பொழுது போக்கலாம்!" என்றது. பலவானுக்கு பூதம் தான் அப்படிக்கூறி அழைக்கிறது என்று தெரிந்து விட்டது. உடனே அவன் "கல்லா! நீ எங்கே இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

அடுத்த விநாடியே பூதம் கல்லன் உருவில் வந்து அவன் முன் நின்றது. பலவான் சிரித்துக் கொண்டே, "ஓ! பாணிகஞ்ச் பூதமா? நீ கல்லன் போல வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியாதா?" என்றான்.

அதைக் கேட்ட பூதம் திடுக்கிட்டது. அதுவரையாரும் அதனிடம் அவ்வாறு பேசியது இல்லை. அதனால், "நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்?" என்று கேட்டது. பலவானும், "அட, வடிகட்டின முட்டாளே! இது கூட வா உனக்குத் தெரியவில்லை! நான் முதலைகளையும் சிங்கங்களையும் பிடித்துக்கூண்டு களில் அடைந்தவன். இப்போது பூதங்களைப் பிடித்து அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்," என்றான்.

பூதம் அவனை ஏறஇறங்கப்

நாலந்தா பல்கலைக்கழகம்

குப்த பன்னர்கள் கி. மு. ஐந்தாவது நூற்றாண்டில் நாலந்தா பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவினார்கள். அது கல்வி பயில ஒரு முக்கிய அாயபாகியது. இங்கு புத்தமதம், வேதங்கள், தர்க்கசாஸ்திரம், இலக்கணம், மருத்துவம் என்ப பல துறைகளில் கல்வி அளிக்கப்பட்டது. இங்கு ஆயிரம் பண்க்காண மாணவர்கள் படித்தனர்.

அயல்நாடுகளிலி ரந்தும் பலர் வந்து இங்கு கல்வி பயின்றார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் பெளத்த யாத்திரிகான யுவான் சுவாங். இப்பல்கலைக் கழகத்தை ஹர்ஷவர்த்தன மன்னனும் பால வம் சத்து மன்னர்களும் பேணி வளர்த்துப் பெரிதாக்கினார்கள்.

பார்த்துவிட்டு, "உனக்கு அவ்வளவு பலம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே!" என்றது.

அதற்கு பலவான், "ஒருவனைப் பார்த்த உடனேயே அவனைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கூற முடியாது. நீ கூட முடிச் சோம்பேறி கல்லன் போல வந்திருக்கிறாய். ஆனால் நீ கல்லன் அல்லவே. இதோ பார்! கீழே கிடக்கும் இந்தக் கல்லை எடுத்து உன்னிடம் கொடுக்கிறேன். அதைப் பிழிந்து தண்ணீர் விழச் செய்!" என்று கூறி ஒரு கல்லை எடுத்து பூதத்திடம் கொடுத்தான்.

பூதம் அதை பலமாக நசுக்கியது. ஆனால் அதிலிருந்து ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட விழவில்லை. அப்போது அது "யாராலும் கல்லைப் பிழிந்து நீர் வரவழைக்க முடியாது," என்றது.

பலவானோ, "நான் வரவழைக்கிறேன், பார்!" என்று கூறி அந்தக் கல்லை அதனிடமிருந்து வாங்கினான். அது பார்க்காதபோது அதைத் தன் சட்டைப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டு, பையில் தான் வைத்திருந்த முட்டையை எடுத்து இரண்டு கைகளாலும் நசுக்கினான். முட்டை நொறுங்கி அதிலிருந்த திரவம் பல வானின் விரல்கள் வழியாக நீர் போலச் சொட்டியது. பூதம் அதைக் கண்டு மலைத்துப் போயிற்று.

அடுத்து பலவான் ஒரு கூழாங்கல்லை எடுத்து பூதத்திடம் கொடுத்து, "இதை மாவு போலப் பொடியாக்கு!" என்றான். அது எவ்வளவு

தான் டியன்று பார்த்தும் அந்தக் கல்லைப் பொடியாக்க முடியவில்லை. அப்போது பலவான் கயிற் பொடிப்பொடியாக்குகிறேன்," என்று கூறி இடது கையில் உப்புப் பொட்டலத்தை எடுத்து மறைத்து வைத்துக்கொண்டான்.

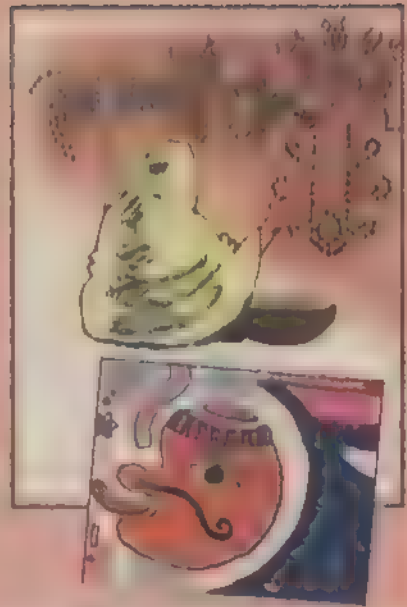
வலது கையால் கூழாங்கல்லை பூதத்திடமிருந்து வாங்கி அது பார்க்காதவிதமாய்த் தன் சட்டைப் பைக்குள் அந்தக் கல்லைப் போட்டுக் கொண்டான். பிறகு இரண்டு கைகளாலும் உப்புப் பொட்டலத்தை நசுக்கவே அது அவனது கைகளில் ஒட்டியும் கீழேயும் உதிர்ந்து விழுந்தது. பூதம் அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டது.

அப்போது பலவான், "என் பலம் எவ்வளவு என்று தெரிந்ததா?" என்றனோடு எண்ணுந்ருவா" என்றான்.

கைவினைப் பொருள்கள்

பிறகு பின் கைவினைப் பொருள்கள் புகழ் பெற்றவை. கற்களிலும் மாங்களிலும் கடைசல்கள், கோலம்-ஆனவை, உலோகப் பொருள்கள், துணிகள், மெழுகு, கண்ணாடியால் ஆன பொருள்கள் மிக நேர்த்தியானவை.

மதுபாஸ் ஒவியக் கலை இங்கு சிறப்பானது. சுவர்களிலும் பற்றங்களுதும் பெண்கள் வரையும் பற்றங்கள் இக் கலையின் அடிப்படையில் காண்க. இதற்கான வண்ணங்கள் இடைக்காலமும், கல்லில் இந்நூல் கயார்க்கப்பட்டுள்ளன.

பூகமீமா, "வந்தி நேன். ஆனால் இன்று என்னுடன் என் குகைக்கு வந்து விருந்து சாப்பிட்டு, நன்கு தூங்கிவிட்டு நாளைக்குக் காலையில் நாம் உண்ணாக்குப் புறப்படலாம்," என்றது.

பலவாணும் பூதம் ஏதோ திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான் அவ்வாறு கூறுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருந்தான். அவர் சிடுத்துக் கொண்டே "ஆகா! உன் குகையல்ல. வேறு எங்கு வேண்டுமானாலும் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டே போ! என்னை யாராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது," என்றான்.

பூதமும் அவனை அழைத்துக் கொண்டு தன் குகைக்குச் சென்றது. குகைக்குள் எலும்புகளும் மண்டையோடுகளும் மாகச் சிதறிக் கிடந்தன.

ஒரு மூலையில் பொன்னும் மணிகளும் நகைகளுமாகக் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. அவை பூதம் மனிதர்களைக் கொன்று அவர்களது உடல்களின் மாமிசத்தைத் தின்றபின் சேர்த்து வைக்கப்பட்டவை என்று புரிந்து கொண்டான்.

சாப்பிட்ட பின் பூதம் இரண்டு தலையணைகளையும் போர்வையையும் பலவாணுக்குக் கொடுத்து "இனி நன்றாகத் தூங்கு. நான் என் அறையில் படுத்துக் கொள்ளப் போகிறேன்," என்று சொல்லி விட்டுப் போயிற்று.

அன்றிரவு பலவான் தூங்கவில்லை. சற்று நேரமானதும் இரு தலையணைகளையும் நீளவாக்கில் வைத்துப் போர்வையால் போர்த்தினான். வேறொரு இடத்தில் ஒளிந்து

கொண்டு கண்காணிக்கலானான்.

நள்ளிரவானதும் பூதம் ஒரு துண்டாத்தபுயை எடுத்துக் கொண்டு வந்தது. படுக்கையில் பலவான் தான் படுத்திருக்கிறான் என்று எண்ணி அது தடியால் பேர்வை மீது ஏழெட்டு அடிகளை அடித்துவிட்டு, "ஒழிந்தான் பயல்!" என்று கூறிக் கொண்டே தன் இடத்திற்குப் போய்விட்டது. பூதம் போனதற்கு நோக்கிற்குப் பின் பலவான் வந்து தன் படுக்கையில் படுத்துத்துங்கினான்.

காலையில் பூதம் அங்கு வந்த போது பலவான் படுக்கையில் உட்கார்ந்திருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டது. அவனை அதனிடம் "இங்கே மூட்டைப் பூச்சித் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது நீற்றிரவு ஏழெட்டு தடவை அவை

சுற்றுலாத் தலங்கள்

புத்தர் ஞானஒளி பெற்ற புத்த கயாலில் அவர் அமர்ந்த போதி மரத்தைக் காணலாம். அங்குள்ள ஆலயமும் அருங்காட்சியகமும் காணத்தக்கவை.

மற்றொரு இடம் ராஜ்கிர. மலைகளாலும் காடுகளாலும் குழப்பட்ட இந்த இடத்தில் ஞானஒளி பெற்றவரின் புக்கானது ஆண்டவன் இத்தகைய அழைப்பை மக்களிடம் காட்டி நம்முடைய தம் வழிபாடுகளைச் செய்தனர் என்றும் கருதப்படுகிறது.

என்னைக் கடித்துவிட்டான்" என்று கூறினான்.

மரண அடி கொடுத்தும் அது மூட்டைப் பூச்சிக் கடி என பலவான் கூறியது கேட்டு பூதம் பயந்து அலறியவாறே அங்கிருந்து ஓடியே போய்விட்டது.

பலவான் அங்கிருந்த பொன்னையும் மணிகளையும் ஆபரணங்களையும் மூட்டையாகக் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு தன் உறங்குப் பேய், "இவை தான் நான் பானிகஞ்சு பூதத்தை அடித்துத் துதி எடுத்து வந்தவை. அது ஒரு முட்டாள பூதம்," என்று பெருமை அடித்துக் கொண்டான்.

செய்திச்சுடர்

கண்ணாடி காத்தது!

லக்னோவின் வனவிலங்கு காப்பகத்தில் சன்னி, சீனா என்ற சிம்பான்சி வகைக் குரங்குகள் ஏனோ வாட்டமுற்றும் தம் கூண்டுகளில் சீனுங்கி மூலையில் கிடந்தன. இதனால் அவற்றைக் கண்டு களிக்க வந்த பொதுமக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். இதனால் என்ன செய்வதென காப்பக அதிகாரிகள் திகைத்தனர்.

ஓர் அதிகாரிக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. அதன்படி இரண்டு கூண்டுகளிலும் இரு பெரிய நிலைக் கண்ணாடிகள் பொருத்தப்பட்டன. இரு சிம்பான்சிகளும் கண்ணாடிகளில் தம் உருவங்களைப் பார்த்துவிட்டு தம் முடன் இருக்க ஒரு நண்பன் வந்து விட்டான் என எண்ணி மகிழ்ந்தன.

தாம் செய்வனவற்றையெல்லாம் நிலைக் கண்ணாடி உருவங்களும் செய்வது கண்டு பூரித்துப் போயின. அவை குதித்துக் கத்துவது கண்டு, அவற்றைப் பார்க்க வந்தவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

வளர்ப்புப் பிராணி மலைப்பாம்பு!

பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் கேலெனா என்ற ஊரில் வாழும் கூப்ஸ் குடும்பத்தினர் பாசத்துடன் வளர்த்து வரும் பிராணி ஒரு மலைப் பாம்பு. 5 மீட்டர் (16.5 அடி) நீளமானது. அதன் பெயர் போஸ்.

குடும்பப் பெரியவர்களும், ஒன்பது குழந்தைகளும் அதனுடன் ஊர்காண்டு களாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு அதிகாரிகள் அந்த மலைப் பாம்பினால் எல்லாருக்குப் ஆபத்து என, அக்குடும்பத் தலைவரோ, "அது ஒன்றும் செய்யாது. எங்கள் இரண்டு வயதுக் குழந்தை கூட அதனுடன் விளையாடுகிறது. இப்போட்டையின் மற்ற குழந்தைகளும் பயமில்லாமல் அதனுடன் விளையாடுகின்றனர்," எனச் சமாதானம் கூறினார்!

விநாயகர்

பார்வதி தேவி மறுகணமே தனது துயரத்தை மறந்து பிள்ளையாரை தூக்கி வாரி அணைத்துக் கொள்ள, சிவனார் கரம் நீட்டி அன்புடன் அழைத்தார்.

பிள்ளையாரும் சற்றுத் தயங்கிய வாழை சிவனாரின் கரங்களுக்குத் தாவினார். சிவனாரும், "பிள்ளையாரே! உன்னை எம் புதல்வனாக அடைந்தது நான் செய்த பாக்கியமே!" எனக் கூறித் தழுவி உச்சி முகர்ந்தார்.

பிள்ளையாரும் சட்டெனக் கீழே குதித்து சிவனாரின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, "தந்தையே! நான் தான் தங்களது புதல்வனாகப் பிறந்து மாபெரும் பாக்கியம் அடைந்திருக்கிறேன்" எனக் கூறி பார்வதி தேவியையும் நமஸ்கரித்தார். பின்னர் அவர்

மகாவிஷ்ணுவையும் வணங்கினார்.

விஷ்ணுவும் தன்வந்திகை பிள்ளையாரை அழைத்து ஆடுகள் கூறினார் அப்போது பிள்ளையார் விஷ்ணுவின் ஒளியில் நீல நிறத்தில் காட்சி அளித்தார். அவருக்குப் விஷ்ணுவிற்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பதை யாவரும் கண்டனர்.

விநாயகர் பிரம்மாவையும் வணங்கவே பிரம்மாவும் "நீ முதற்பூஜையை ஏற்றுக் கொள். மகாகணபதி!" எனக் கூறி பிள்ளையாரின் கன்னத்தில் செல்லமாக ஒரு தட்டு தட்டினார். அதன் பின் பிள்ளையார் லட்சுமி தேவியையும் சரஸ்வதி தேவியையும் வணங்கினார். அவர்களும் "நாங்களும் உன் பக்கத்திலேயே மாநியார், மருமகள் என்பதனையும் மறந்து

இருப்போம் நாம் மூவரும் முதலில் ஒன்றாக ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்தாலும் பின்னர் பால் கலவிலி ந்தும், பிம்பவின் நாவிலி ந்தும் நாங்கள் தனித்தனியே வந்தோம் பார்வதி தேவி மகலில் தம் சனின் புகல்வி சகி தேவியாகவும் பின்னர் இடிய வனின் புகல்வியாகவும் பிறந்தாள். ஜெயலட்சுமி என்ற சித்தியையும் விக்தியாவதி என்ற புக்தியையும் விநாயகருக்கு ஏற்ற மனைவிகள் எனக் கருதுகிறோம். அவர்களைப் பிள்ளையா நக்கு தாயநிக்காயல் மணம் முடித்து வைப்போம்," என்றார்கள்.

லட்சுமியும் "ஜெயலட்சுமியுடன் விளங்கும் விநாயகரை நம்பின வளுக்கு எந்த வேலையும் வெற்றிகரமாக வே முடியும். ஏனெனில் ஜெய

லட்சுமி எனது அம்சம். பிள்ளையார் மணந்து கொள்ளப் போதும் பெண்" என்றாள்.

சரஸ்வதியும் "பிள்ளையார் அறிவை அளிப்பவர். கல்வி புகட்ட ஆர்வரிக்கு முன் யாவரும் இவரையே வணங்குவார்கள். என் அம்சமான வித்தியாவதி என்ற புத்தி என் பவள் இவரை மணந்து கொண்டு வாழட்டும்," என்றாள்.

பிள்ளையாரோ சற்று திகைத்து யாவரையும் பார்த்து. "எனக்கு இப் போது திருமணம் வேண்டாம். அதற்காகப் பல தடங்கல்களை நானே ஏற்படுத்திக்கொள்ளப் போகிறேன்," என்றார்.

அப்போது பிரம்மாவும் மற்றவர்களுக்கும் ஆயிரம் தடங்கல்களை வந்தாலும் இக்கக் கல்யாணம் நடந்தே தீரும்," என்றார்கள். அப்போது நாரதர் முன் வந்து, "விநாயகரே! இக்க பாகிரி திருமணத்திலிருந்து தப்பிவிட முடியாது. நானும் குதும் பத்திலி ந்து கப்பத் தானே மூவுலகிலும் சுற்றித் திரிகிறேன். திருமணம் செய்து கொள்வதும் வேலை பார்ப்பதும் ஆண்களுக்கு அமுது. திரிபுரத்தி களுந் திருமணம் செய்து கொண்டு ஆக்கல், காக்கல், அழிக்கல் என்று மூன்று கொழில்களையும் செய்து வருகிறார்கள். நீயும் நானும் இதற்கு விதிவிலக்கா?" என்றார்.

பிள்ளையார் சிரித்தவாறே "நாரதரே! உமக்கும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டதா? ஏதாவது சுயம்

வரத்திற்குப் போகப் போகிறார்'' என்று கேட்டார்.

நாரதரும் ''விநாயகனே! நீ எல்லாம் தெரிந்தவன். என்னை விடவாக்குச் சாதுரியம் படைத்தவன். எனவே உன்னை நினைக்காமல் எதுவும் ஆரம்பிக்க முடியாது. நீ முக்காலமும் உணர்ந்தவன் மாபெரும் ஞானி. அதனால் உணர்ச்சி வசப்படாமல் இருக்க முடியும். மாயை உன்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. உன் கண்களை மறைக்காது. உன்னால் எல்லோருக்கும் நன்மையே ஏற்படும். எனவே சித்தி, புத்திகளை மணந்து எட்டு சித்திகளையும், எட்டு செல்வங்களையும் உன்னிடம் வைத்துக் கொள்,'' என்று கூறி தம் வீணையை மீட்டி மங்கள கீதம் வாசித்து முடித்தார்.

தேவர்கள் தம் இரூபிடங்களுக்குத் திரும்ப சிவனாரும் பார்வதியும் பிள்ளையாருடன் தம் வாசஸ்தலமாகிய கைலாசத்திற்குச் சென்றார்கள். நாரதர் வச்சிரதந்தனைக் காணப் போய்விட்டார்.

அன்று கணபதி வாலைப் பிடித்து 'கிர்' 'கிர்'ரென்று சுற்றி எறிந்ததால் வச்சிரதந்தன் உடல்வலியால் அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது மனைவி தவளா அவனது உடம்பிற்கு ஒத்தடம் கொடுத்து வந்தாள். நாரதர் வருவதைக் கண்டதும் அவள், ''இவர் இன்னமும் என்ன கலகம் விளைவிக்கப் போகிறாரோ'' என எண்ணியவாறே அந்தப்புரத்திற்குள் சென்றாள்.

நாரதர் அந்த மூலிகாகரனான

வச்சிரதந்தனிடம் ''உன்னை தோற்கடித்த கணபதி பிள்ளையாராகப் புகழ்பெற்று விளங்குகிறார். தெரியுமா'' என்று பீப்சை ஆரம்பித்தார். அவனும் ''பிள்ளையாரா? யாருடைய பிள்ளையாக ஆனார்'' என்று கேட்டான்.

நாரதரும் ''எல்லாம் அந்த சிவனாருடைய பிள்ளையாகத்தான் ஆனார். இதைப் பார். வரங்களை அளிக்க பிரம்மதேவன் இருக்கும் வரை கவலையே இல்லை. நீயானை முகம் கொண்ட பிள்ளையாரை எப்படிப் பழி வாங்க வேண்டுமோ வாங்கு!'' எனக் கூறிவிட்டுப் போனார். அதன்படியே வச்சிரதந்தன் பிரம்மனைக் குறித்துக் கடும் தவம் செய்யக் கிளம்பினான். அவனது மனைவி தடுத்தும் நிற்கவில்லை.

அவனது தவத்தால் மகிழ்ந்த பிரம்மாவும் அவன் முன் தோன்றி, "வச்சிரதந்தா! என்ன வேண்டும் உனக்கு?" என்று கேட்டார்.

அவனும் "இன்னல்களெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து உருவாக, அந்த உருவம் என் சொற்படி நடக்கச் செய்ய வேண்டும். இதுதான் நான் கோருவது" என்றான்.

பிரம்மாவும் அவ்வாறே இன்னல்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி ஒரு உருவாக்கி வச்சிரதந்தன் முன் நிறுத்தினார். அவன் கண்களுக்கு எதுவும் தெரியாமல் போகவே அவர் சூட்சும திருஷ்டியை அவனுக்கு அளித்து அந்த உருவத்தைப் பார்க்கச் செய்தார். அது சாதாரணமானவர்களின் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் கருப்பு நிறத்தில் இருந்தது.

பிரம்மாவும் "இது தான் நீ கேட்ட

உருவம். இதனால் பலவித இன்னல்களை நீ வரவழைக்கலாம். அவற்றால் பயங்கர அழிவு ஏற்படும். இது நோய், பஞ்சம், பட்டினி, போர் என்று பல உருவங்களை எடுத்து உலகை வாட்டும் சக்தி பெற்றது. இதனை நீ எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமோ அப்படி உபயோகித்துக் கொள்," என்று கூறிவிட்டு மறைந்தார்.

மூலிகாசுரனும் அந்த உருவத்திடம், "நீ பெரிய யானையாகி அசுரகுணம் கொண்டு விக்கிணைஸ்வரரான பிள்ளையாரைத் தாக்கி ஒழித்துவிடு" என்றான். அதுவும் யானை போல பயங்கரமாய் கண்களை உருட்டி கோரைப் பற்களைக் கொண்டதாய் மலையே செல்வது போல ஆகாயத்தில் கிளம்பிச் சென்றது.

கைலாசத்தில் பிள்ளையார் நன்கு வளர்ந்து வந்தார். பிறகு அவர் தாம் பிறந்த இடமாகிய விகுவகர்மா அமைத்துக் கொடுத்த மாளிகைக்குச் செல்ல சிவனிடமும் பார்வதி தேவியிடமும் அனுமதி பெற்று அங்கு சென்றார். வழியில் அவர் மன்பதனைக்கண்டு, "ஓ! கண்ணில் படாத நீ என்கண்களில் பட்டுவிட்டாயே! என் மீது உன் அம்பு களை எய்கிறாயே! ஏன்?" என்று கேட்டார்.

மன்மதனும் பணிவுடன், "கஜமுகரே! என் மலர்க் கணைகள் உங்களை என்ன செய்துவிடும்? நான் யாருக்காவது தென்பட வேண்டும் என்று விரும்பினால் அப்படித் தென்படுவேன் என்று பரமேசுவரனே

எனக்கு வரம் அளித்திருக்கிறார். நீங்கள் மிகவும் வேண்டியவர். எனவே உங்கள் பார்வையில் பட்டேன். நீங்கள் சிவனாரின் மைந்தன். நான் விஷ்ணுவின் புதல்வன். என் வாகனம் கிளி. உங்கள் வாகனம் எலி. என் ஆயுதம் மலர்கள். உங்களது ஆயுதம் கயறும் அங்குசமும். மேலும் உங்களுக்குத் தம்பியாகக் குமரன் பிறக்க வேண்டுமே. பார்வதி, பரமசிவன் ஆகிய இருவரின் ஒளியால் குமரன் பிறந்து தாரகாசுரனை அழிக்க வேண்டுமே. அதற்காகத் தான் நான் முயல்வது. இப்போது கைலாசத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்," என்றான்.

பிள்ளையாரும், "மன்மதா! நான் கைலாசத்திலிருந்து வந்து கொண் அம்புலிமாமா

டிருக்கிறேன். நீ அங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறாய். சரி. நீ செய்ய விரும்பும் வேலை தடங்கல் இல்லாமல் நன்கு நடந்து முடிவு பெறட்டும்," என்றார். மன்மதனும் உடனே அங்கிருந்து மாயமாய் மறைந்து கைலாசத்திற்குச் சென்றான்.

பிள்ளையார் தம் மாளிகையை வந்தடைந்தார். அவர் தம் மாளிகைத் தலைவாசல் அழகையும் சுற்றிலுமுள்ள இயற்கைக் காட்சியையும் ரசித்து நின்று கொண்டிருந்த போது, "எங்கே அந்த விக்கிணேஸ்வரன்?" என்று இடி இடிப்பது போன்ற பயங்கரக் குரல் ஒன்று கேட்டது.

கஜாசுரன் உருவில் வந்த இன்னல்களின் உருவம் பிள்ளையாரின் முன் வந்து பூமியை மிதித்து அதிரச்

செய்தது. அது "ஏய்! நான் கஜாகான். என் உருவமே யானை போன்றது. பிள்ளையாரே! உனக்கு யானை முகம் மட்டுமே உள்ளது. உன்னை ஒழித்துக் கட்டவே நான் வந்தேன்," என்றது.

விநாயகர் எதுவும் கேளாதவர் போல, "ஆகா! எதையாவது துண்டு துண்டாக்கிச் சாப்பிட வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படுகிறது. என் கோடாலியைத் தீட்டிக் கொடுக்கிறாயா?" எனக் கூறியவாறே தம் கோடாலியை அவனிருந்த இடத்தில் போட்டார்.

அது அவனது காலில் பட்டு அந்தக் காலையே துண்டித்து விட்டது. அவன் 'பொத்' தெனக் கீழே விழுந்தான்.

பிள்ளையார் அவன் உடலின் மீது ஏறி நின்று களிநடம் புரியலானார். அவனோ "ஐயோ! என்னை விட்டு விடுங்கள். பிரம்மா வச்சிரதந்தனுக்குக் கொடுத்த வரத்தின் பயனாக இன்னல்களை எல்லாம் ஒன்றாக்கி உருவமாகப் படைத்து என்னை

சிருஷ்டித்தார். நான் கஜாகானாக வந்தேன். தக்க தண்டனை பெற்றேன்," என்றான்.

விநாயகரும் "நான் தான் இன்னல்களைப் போக்கும் விக் கினேஸ்வரன் ஆயிற்றே அது தெரிந்தும் என்னை எதிர்க்காய், எனவே உன்னைவிட்டுவைப்பது சரியல்ல. நீ காளிந் தி மடுவில் காளியன் என்ற விஷப் பாம்பாகி மறைந்து இரு. கிருஷ்ண பரமாத்மா தம் பால்ய லீலையால் உன்னைக் கொல்வார். அவரது திருவடி உன் தலை மீது படும். உன் பாவம் போகும். உன் தலைகளின் மீது அவரது திருவடி பதிந்து விடுமாதலால் உன் வம் சத்தவர்களின் தலைகளிலும் அந்தச் சின்னம் இருந்து கொண்டே இருக்கும்," எனக் கூறி தன் கோடாலியால் கஜாகரனைத் துண்டு துண்டாகளாக்கினார். அவை அணுஅணுவாகி ஆகாயத்தில் கிளம்பி மறைந்தன.

தேவர்கள் விக்கின விநாயகர் மீது மலர்களைப் பொழிந்தார்கள்.

கடமை மறவாதே!

வித்தியாநாதரின் குருகுலத்தில் ஓர் ஏழை விவசாயி தன் மகன் ஏகாம்பரத்தைப் படிக்க வைத்தான். வித்தியாநாதரின் மகன் ஞானசேகரன் அந்நாட்டு மன்னனின் தர்பாரில் ராஜபண்டிதர்.

ஒருமுறை ஞானசேகரன் தன் தந்தையைக் காணத் தன் பரிவாரங்களுடன் பல்லக்கில் தலைநகரில் இருந்து ஆடம்பரமாக வந்ததைக் கண்ட ஏகாம்பரமும் தானும் ஞானசேகரனைப் போல அரசாங்க உயர்பதவி பெற்று ஆடம்பரமாகத் திரிய வேண்டும் என்று எண்ணினான்.

ஏகாம்பரம் தன் எண்ணத்தைத்தன் பெற்றோர்களிடம் கூறவே, அவர்கள் "நாம் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்து வரும் தொழில் விவசாயம். படித்துவிட்டு அரசாங்க வேலைதான் வேண்டுமென்று உன் போன்றவர்கள் போய்விட்டால் விவசாயத்தை யார் கவனிப்பது? நிலத்தை உழுது பயிர்

விளைவித்தால் தான் உண்ண தானியம் கிடைக்கும் தானிய உற்பத்தி இல்லாவிட்டால் மக்கள் எதைச் சாப்பிடுவார்கள்? நாமும் எதை உண்பது? நீ உத்தியோகம் என்று தலைநகருக்குப் போய்விட்டால் எங்களை யார் கவனித்துக் கொள்வார்கள்? அதனால் உத்தியோகத்தைத் தேடி அலையா கீழ் இத்தனரி'லேயே இருந்து விவசாயத்தைக் கவனி!" என்றார்கள்.

ஏகாம்பரம் தன் பெற்றோரின் இந்த அறிவுரையை ஏற்கவில்லை. ஒரு நாள் இரவு வீட்டில் நந்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு யாரிடமும் சொல்லாமல் அந்த ஊரைவிட்டுத் தலைநகருக்குக் கிளம்பிவிட்டான்.

அதிகாலையில் அவன் ஒரு கிராம எல்லையை அடைந்தபோது அவனுது வயதுடைய வாலிபன் ஒருவன் பனைமரத்தில் ஏறி, கள்ளை இறக்கி, அக்கலயத்தோடு கீழே இறங்கி

வருவதைப் பார்த்தான். ஏகாம்பரம் அவனருகே போய், "என்னப்பா இது? கள் குடியைக் கொடுத்தப் என்பது கொடியாகப் பூக்க அத வந்தக்கக்க கொடியை என் செய்கிறாய்? படித்திருந்தால் அரசாங்க வேலையைக் கடிக்கொன் டுக்கக் கொடியை விட்டுவிட" என்றான்.

அதற்கு அந்த இளைஞன் "என் பெயர் குப்பன். வித்தியாநாதரின் குருகுலத்தில் படித்தவன். படிப்பை படித்துவிட்டு அப்பாபாக்கி யோசக திற்கு ஆசைப்பட்டு எங்கள் பரம்பரைத் தொழிலான கள் இறக்கு வகை வெறுத்து விட்டுவிட்டு உக்கியோகப் சிலை கக்கால் தலைநகரக்குச் சென்றேன். என் காய் கக்கையா தம்மை விட்டுப் போக வேண்டாம் என்று கெஞ்சியும் அதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. நான்

அவர்களை விட்டுச் சென்றதால் அவர்கள் அப்பிவிடுகாத அழுது அழுது தம் பார்வையை இழந்து விட்டார்கள். அதைக் கேட்டு நான் துடிதுடித்து என் உக்கியோகத்தை உகறி எறிந்துவிட்டு இங்கே வந்து என் பெற்றோர்களை கவனித்து வருவதோடு எங்கள் பரம்பரைத் கொடியிலையெ செய்தும் வருகிறேன். நீ தலைநகரக்கு வேலை தேடியா போகிறாய்? பேசாமல் உன் ஊருக்குத் திரும்பிப் போ! உன் தாய் கக்கையாசலைக்குக்கொண்ட உன் பரம்பரைத் கொடியான விவசாயத் தையெய் இதுகாண்ட உங்களை" என்றான்.

ஆனால் ஏகாம்பரம் குப்பன் கூறியபடி செய்யாமல் தலைநகரை நோக்கியே சென்றான். வெயில் அக்கடியிலே அவன் களைத்துப் போனான். பசியும் எடுத்தது.

சற்று தூக்கில் ஒரு குடியைக்கண்டது அங்கு சென்றான். அதில் காற்பது வயது பசிக்கக்கூட ஒருவன் தனனைக் கற்றி பச்சிலைகளையுப் வேர்களையுப் வைத்துக் கொண்டது ஏதோ மருந்து தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான். அவ்வப்போது அவன் ஓர் ஓலைச் சுவடியையும் பார்த்து மருந்து கலப்பதை ஏகாம்பரம்பார்த்தான். தன் குடிசைக்குள் வந்த ஏகாம்பரத்தைப் பார்த்த அவன், "யாரப்பா நீ? நல்ல வெயிலில் வந்திருக்கிறாயா எந்த ஊருக்குப் போகப் போகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

ஏகாம்பரமும். தன்னைப் பற்றிக் கூறி தான் தலைநகருக்குப் போகும் நோக்கத்தையும் கூறினான். அப்போது அந்த மனிதன், "என் பெயர் கோவிந்தன். எனக்கு தாய், தந்தை, உற்றார் உறவினர் என்று யாருமே இல்லை. என்னை ஒரு யோகி இங்கு கொண்டு வந்து வைத்திய சாஸ்தியை கூறிப்பித்து வருகிறார். நான் பல நோய்கள் பற்றியும் அவற்றைப் போக்க மருந்துகள் தயாரிப்பதையும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது ஒருவர் இழந்த பார்வையை மீட்டுக் கொடுக்க என் குருநாதர் கொடுத்த ஓலைச் சுவடியின் உதவியுடன் மருந்து தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்," என்றான்.

அவ்விருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்த கையில் கோவிந்தனின் குருவான யோகி வந்தார். அவர் ஏகாம்பரத்தைப் பற்றி விசாரித்துவிட்டு அவனது பசியைப் போக்கி உணவளித்தார்.

பிறகு அவர் 'நீ வழியில்கள் இறக்கும் குப்பனைப் பற்றிச் சொன்னாயோ அவன் வாழ்க்கையின் உண்மை நோக்கத்தை விளக்கி இருக்கிறான். நானே இந்த கோவிந்தனை எங்கும் போய் பிழைக்க முடியும். எங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட என்று ஒன்று இல்லை. மக்களுக்கு உதவ புதிதாகக் கண்டுபிடித்து வருகிறோம். ஆனால் குப்பன் எங்களைவிட உயர்ந்தவன் தன் பெற்றோருக்கும் குறிப்பத்தினருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து வருவதோடு தன் பரம்பரைத் தொழிலையும் விடாமல்

இருக்கிறான். அவனை உயர்ந்தவன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். கோவிந்தா! இப்போது தயாராகக் கண்டிருக்கின்ற உங்களுக்கும் எங்களுக்குமே கொள்நாய் குப்பனைப் பார்ப்போம்!" என்றார்.

கோவிந்தனும் தான் தயாரித்த மருந்தை எடுத்துக் கொள்ள ஆவதும் குப்பன் வாங்கும் வரங்குப் போய் அவனது குடிசையை அடைந்தனர்.

அப்போது பார்வையை இழந்த தன் பெற்றோருக்கு குப்பன் பாய் வணக்கைப் படித்து விளக்கக் கூறிக் கொண்டிருந்தான். தன் விடிற்கு ஆன்று போர்கள் வந்துகண்டு அவன் எழுந்து மரியாதையுடன் வாழைந்தான் யோகியும், "குப்பா! உன்னைப் பற்றி விவரமாக இந்த ஏகாம்பரம் என்னிடம் கூறினான். உன் தாய்

தந்தைய நக்துப் பார்வை கிடைக்கச் செய்யும் ம நந்து கொண்டி வந்திருக் கிறேன்," எனக்கூறினார்.

பிறகு கோவிந்தனிடமும், ஏகாம் பரத்திட மும் "நீங்கள் உங்கள் மன தில் இவர்களுக் துப் பார்வை கிடைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டி ஒவ்வொ ருபாக இந்த ம நந்தை அவர்களது கண்களில் போட்டுங்கள். முதலில் கோவிந்தன் போட்டுத் தம்," எனக்கூறினார்.

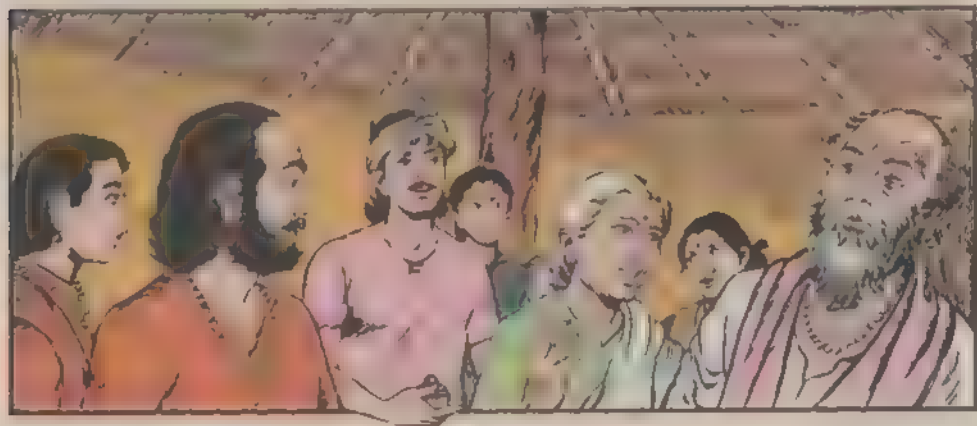
கோவிந்தனும் மனதில் வேண்டிக் கொண்டி அங்குப்பதிகளின் கண்களில் ம நந்தைத் தட வினான். அவர்களுக் குப் பார்வை வரவில்லை. அடுத்து ஏகாம்பரமும் அவர்களது கண்களில் ம நந்தைத் தட வியும் அவர்களுக் குப் பார்வை கிடைக்கவில்லை.

முடிவில் குப்பன் மனதில் வேண்டியவாறே தன் பெற்றோர் களின் கண்களில் ம நந்தைத் தட வியதும் அவர்களுக் குப் பார்வை கிடைத்துவிட்டது.

அப்போது யோகி, "கோவிந்தன் தனக்கு யாருமே இல்லை என

எண்ணி வந்ததால் அவன் கையால் தடவிய ம நந்து பயனளிக்கவில்லை. தாய் தந்தையரை கவனிப்பதைவிட அரசாங்க உத்தியோகமே பெரிது என எண்ணி வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய ஏகாம்பரத்தாலும் ம நந்தைத் தடவி இத்தம்பதிகளுக்கு பார்வை கிடைக்கும்படிச் செய்ய முடிய வில்லை. தாய் தந்தையருக்குப் பணிபுரிவதே தன் கடமை என எண்ணி அதன்படி நடத்தும். தன் பரம்பரைத் தொழிலை விட்டுவிடாமல் செய்தும் வரும் குப்பன் தன் பெற்றோர்களின் நலனை வேண்டி ம நந்தைத் தட வியதும் அவர்களுக் குப் பார்வை கிடைத்தது," என்றார்.

அப்போது ஏகாம்பரம் யோகியின் கால்களில் விழுந்து வாணங்கி, "எங்கள் மூவரில் யார் உயர்ந்தவர் என்பதை எங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி விட்டுங்கள். இனி நானும் குப்பன் காலடியவாயிடுவேன் சேல் சேன்," எனக்கூறி எல்லோரிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு கண்ணை மூடிக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றுவிட்டான்.

Sendan

தெரிந்தும் தெரியாது!

மலைய நாட்டு மன்னன் மங்காபதியின் அமைச்சர் இறந்து போகவே, அவன் மந்திரியே இல்லாமல் தானே எல்லா முடிவுகளையும் எடுத்து ஆட்சி புரியலானான். அவன் புத்திசாலி அல்ல. அதனால் அவன் பொருட்கட்டளைகள் ஒன்றுக் கொன்று முரணாக இருந்தன.

மக்கள் தன் ஆட்சியைப் பற்றி என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்ற அறிய அவன் இரவு வேளைகளில் நகர வீதிகளில் மாறு வேடத்தில் திரிந்தும் வரலானான்.

ஒரு நாளிரவில் அவன் மாறு வேடத்தில் நகர வீதி ஒன்றில் திரிந்து கொண்டிருக்கையில் ஒரு வீட்டில் கணவனும் மனைவியும் ஏதோ வாக்குவாதம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு மறைவில் நின்று அவர்களது பேச்சை ஒட்டுக் கேட்கலானான்.

கணவன் தன் மனைவியிடம், "இதென்ன இப்படிச் செய்து விட்டாய்? உனக்குத் தெரியவில்லை என்றால் என்னிடம் சொல்லி இருக்கலாமே. நான் செய்திருப்பேனே!" என்றான்.

மனைவியோ "உங்களுக்கு எல்லாமே தெரியுமா? எதற்கெடுத்தாலும் தெரியும், தெரியும் என்று சொல்லக்கூட உங்களுக்குத் தெரியும். எதையும் செய்யத் தெரியாது," என்றாள் கணவனை. நாளை அக்கிப் பேசு! உன்னால் இந்த ஐந்து நினைவுகளை மனதில் கொண்டு மனதில் கொண்டு எந்தையும் அடிக்கிறாய் என்னை என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டாய்? இந்த நாட்டை ஆளும் பொறுப்பை என்னிடம் கொடுக்கக் கூட திறன்பட ஆட்சி புரிந்து காட்டுவேன். தெரிந்ததா?" என்றான்.

இதைக் கேட்ட மன்னன் ஏதோ

(இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிடப்பட்ட கதை)

யோசித்தவாறே அரண்மனையை அடைந்தான்.

மறுநாள் காலையில் "இந்த நாட்டில் யாநம் 'எனக்குத் தெரியும்' என்று சொல்லக் கூடாது. அப்படியாவது சொன்னால் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்கள்," என்று உத்தாவு போட்டு அதை நாடெங்கிலும் பறைசாற்றுவீர்தான் அன்று முதல் அந்நாட்டு மக்களிடம் யார் எதைக் கேட்டாலும் 'தெரியாது' என்ற பதிலே கிடைத்து வந்தது.

இப்படி யே சில நாட்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் அயல்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள் இரவு அந்நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்தார்கள். அவர்கள் யாரிடம் எதைக் கேட்டாலும் 'தெரியாது' என்ற விடை கிடைத்தது கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் சலிப்புடன் "இக்கென்ன

பாழாய்ப்போன நாடு! யாரிடம் எது பற்றிக் கேட்டாலும் 'தெரியாது' என்ற ஒரே பதில் தான் கிடைக்கிறது. இப்படியே இருந்தால் இந்த நாடு உருப்படுமா?" என்று தமக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள். அதை மாறுவேடத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்த மன்னன் கேட்டுவிட்டான்.

மறுநாளே மன்னன், "நம் நாட்டில் யாநம் தெரியாது" என்ற வார்த்தையைச் சொல்லக் கூடாது. மீறிச் சொன்னால் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்கள்," என்று கட்டளை பிறப்பித்து அறிவித்தான்.

இதனால் அந்நாட்டு மக்களால் 'எனக்குத் தெரியும்' என்றும் சொல்ல முடியவில்லை, 'தெரியாது' என்றும் சொல்ல முடியவில்லை. யார் எதைக் கேட்டாலும் மௌனம் சாதித்தார்கள்.

இதைக் கண்ட அந்த அயல்

நாட்டுப் பயணிகள் மன்னனை பேட்டி கண்டு, "இதென்ன விபரீத நிலை?" என்று கேட்டார்கள். மன்னனும், "இதற்குக் காரணம் ஒரு கணவனும் மனைவியும் பேசிக் கொண்டிருதான்," எனக்கூறி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டதான். ஒரு நாள் ஒட்டுக் கேட்ட வீட்டிற்குச் சென்றான்.

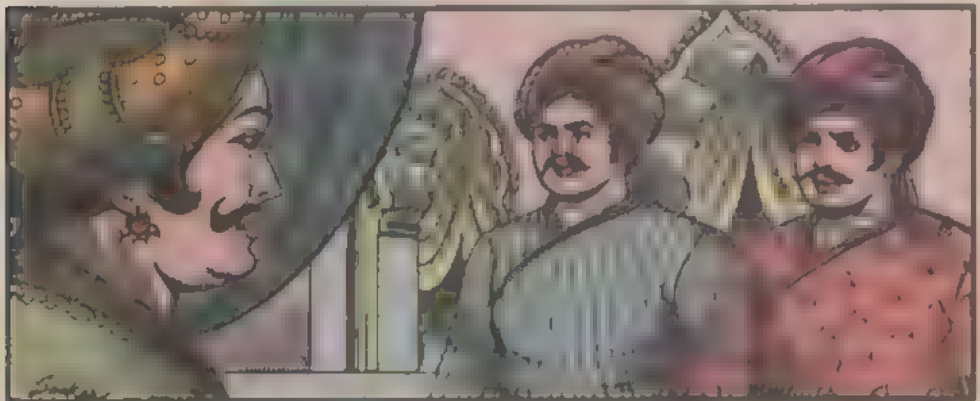
மன்னன் கணவனிடம், "ஒரு நாள் நீயும் உன் மனைவியும் காரசாரமாக வாக்குவாதம் புரிந்தீர்களே! நீ 'எனக்குத் தெரியும்' என்று கூற, உன் மனைவி 'உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது' என்றாள்! அப்போது நீ 'எனக்கு எல்லாம் தெரியும். இந்த நாட்டை ஆளக் கொடுத்தான் தன்றாக ஆட்சி புரிவேன்' என்றும் கூறினாய்! நீங்கள் இருவரும் அன்று எது பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

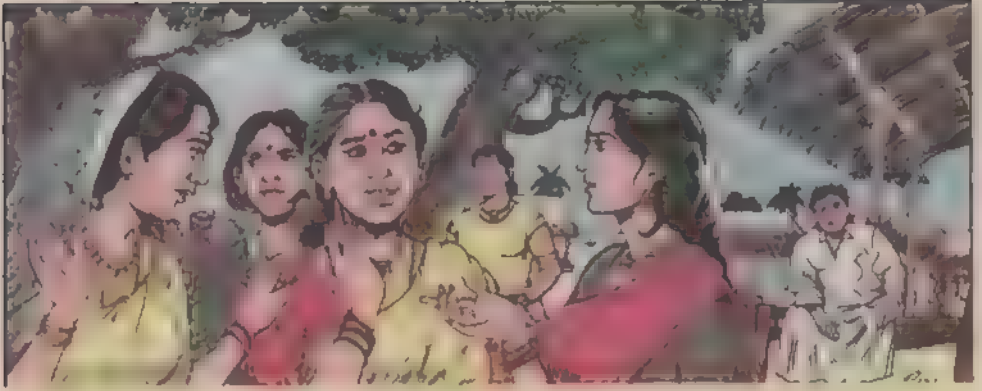
கணவனும் சற்று யோசித்துவிட்டு பலமாகச் சிரித்தவாறே, "அன்று இவள் வார்த்தை தோசை கீய்த்துப் பேய்விட்டது. இந்த சிறு வேலை

கூடச் செய்யத் தெரியாதா, என்னிடம் சொல்லித் தந்தால் நான் வார்த்தைக் கொடுத்திருப்பேன்" என்ற அக்தத்தில் அப்படிச் சொன்னேன். இவளோ, "உங்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது என்று கூற, 'எல்லாமே எனக்குத் தெரியும்' என்று அடித்துக் கூறினேன். அதனால் எங்களிடையே வாக்குவாதம் முற்ற, ஒரு பேச்சிற்கு 'என்னால் நாட்டைக் கூட ஆள முடியும்' என்று சொன்னேன். இது தான் விஷயம்," என்றான்.

அதைக் கேட்டு மன்னனும் அயல் நாட்டுப் பயணிகளும் சிரித்தனர். அவர்கள் மன்னனிடம் "நீங்கள் மக்கள் என்று யாளை யுடையாந்துக் கொள்ளவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

மன்னனும், "இல்லை," என்று கூறி, "நீங்கள் இருவருமே என் மந்திரிகளாக இருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான். அவர்களும் சம்மதித்து, மக்களாக அங்கு மன்னனுக்கு நல்ல யோசனைகள் கூறி வந்தார்கள்.

திருட்டை விடு!

கண்ணாயிரம் அந்த ஊரில் அந்தப் பேட்டையில் கைதேர்ந்த திருடன் என்று பெயர் பெற்றவன். இளைஞன் அழகன். நல்ல புத்திசாலி.

அதனால் பக்கா திருடர்களால் லாம் அவனுக்குத் தன் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்து, அவனைத் தன் மாப்பிள்ளையாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று போட்டி போட்டனர்.

அவர்கள் அவனிடம் திருமண விஷயமாகப் பேசுவதற்கு, அவன் அவர்களிடம் "என்னுடைய லட்சியம் அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தைக் கொள்ளை அடிப்பதுதான். அது நிறைவேறும் வரை நான் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை," என்று கூறிவந்தான்.

அந்தப் பேட்டையின் முக்கிய திருடர்களில் சிகாமணியும் ஒருவனாவான். அவனது மகள் மல்லி. அவள் மிகவும் அழகானவள். புத்திசாலியும்

கூட. அவளை மணக்கப் பல இளைஞர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால் அவள் தன்னை நிராகரித்துவிடுவாள் என்ற ஒவ்வொருவனும் அஞ்சினான்.

ஒருநாள் கண்ணாயிரம் தற்செயலாக மல்லியைப் பார்த்தான். அவளது அழகில் மயங்கி நின்ற அவன் தன் மனதில், "நான் இவளைத் தான் மணக்க வேண்டும் ஆனால் அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தைக் கொள்ளை அடிக்க பிறகே திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று எல்லோரிடமும் சொல்லி வந்தேறவே! நான் அந்தக் கொள்ளை அடிப்பதற்குள் வேறு யாராவது வந்து மல்லியை மணம் செய்து கொண்டால் நான் உயிரிழக்கூடாது நாளைக்கே போய் சிகாமணியைக் கண்டு பேசுகிறேன்," என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

மறுநாள் கண்ணாயிரம் சிகாமணியின் வீட்டிற்குப் போகவே, அவனும்

அவனை வரவேற்று உட்கார்ச் சொல்லி, "வாப்பா கண்ணாயிரம்! ஏது இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறாய்? என்ன விஷயம்? சொல். என்னாலானதைச் செய்கிறேன்," என்றான்.

கண்ணாயிரமும், "உன்னிடம் பேசவே வந்தேன். விஷயம் திருட்டையோ அல்லது கொள்ளை அடிப்பதைப் பற்றியோ அல்ல. முற்றிலும் வேறு விஷயம். நேராக விஷயத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். உன் மகள் மல்லியைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவளை எனக்குத் திருமணம் செய்து வை!" என்றான்.

சிகாமணியும், "எனக்கு இதில் எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் இதுபற்றி மல்லியின் விருப்பப்படி தான் நடக்க வேண்டும். அவளையே இப்போது இங்கே கூப்பிட்டுக் கேட்கிறேன்," என்று கூறி, "மல்லி!" என்று தரல் கொடுத்தான். உடனேயே அவளும் வந்தாள்.

சிகாமணி அவளிடம், "கண்ணாயிரம் உன்னை மணக்க விரும்புவதாகச் சொல்கிறான். இவனைப் பற்றி நான் சொல்லத் தேவையே இல்லை. எல்லோருமே அறிவார்கள். நீ என்ன சொல்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

அவளும், "இவர் என்னை மணக்க வேண்டும் என்றால் நான் வைக்கும் பரிட்சையில் தேற வேண்டும். அதற்குச் சம்மதிக்கிறாரா?" என்று கேட்டாள். கண்ணாயிரமும் சம்மதிக்கவே,

கவே, மல்லியும் "இவர் எனக்குத் தெரியாமல் என்னுடைய பொருள்களில் ஒன்றைத் திருடிச் காட்ட வேண்டும்," என்றான்.

மூன்று நாட்கள் கழிந்தன. அடுத்த ஊரின் தேர்த் திருவிழாவைக் காண மல்லி சென்றாள். கண்ணாயிரமும் தன் உருவை மாற்றிக் கொண்டு பொம்மை விற்பவன் போல அந்த தேர்த் திருவிழாவிற்குச் சென்றான். அங்கு மல்லியைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தான்.

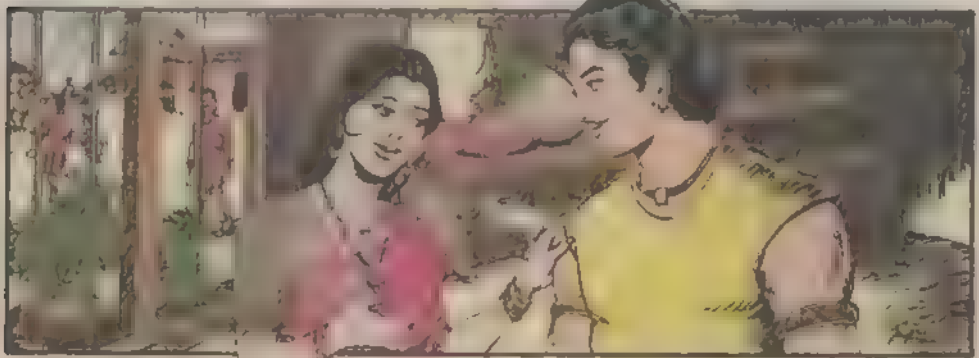
துணிக்கடை, விளையாட்டுப் பொருள்கள் கடை, பட்சணக் கடை என்றெல்லாம் அவள் போய்க் கொண்டிருக்கவே, கண்ணாயிரம் அவளைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தான். அவள் குடை ராட்டினதில் ஏறி ஆடப் போன போது கண்ணாயிரம்

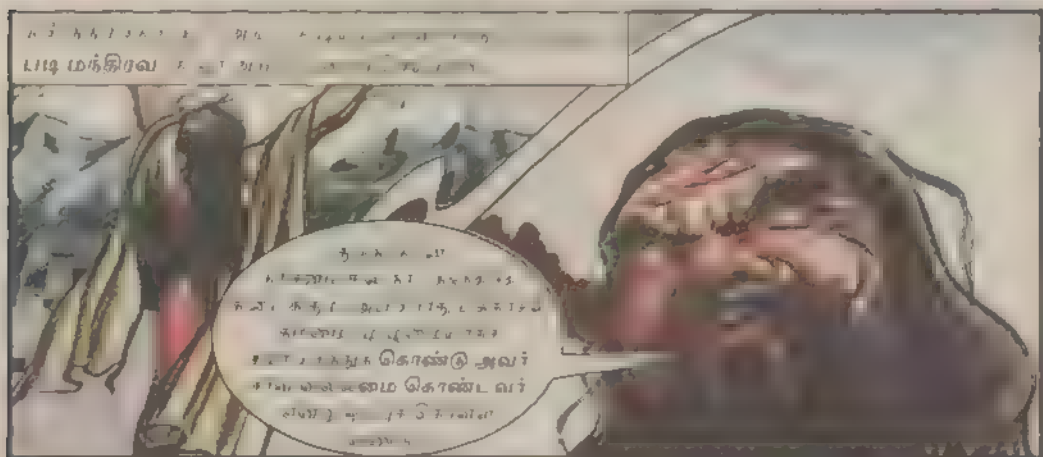
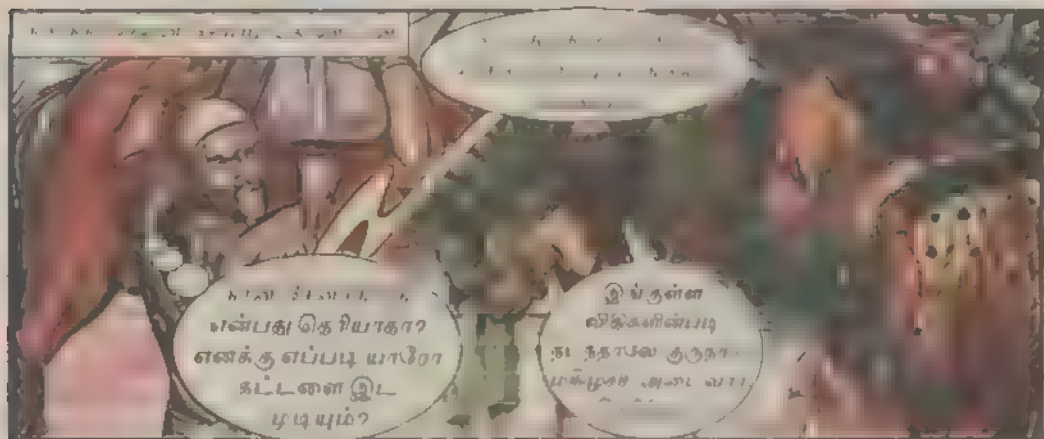
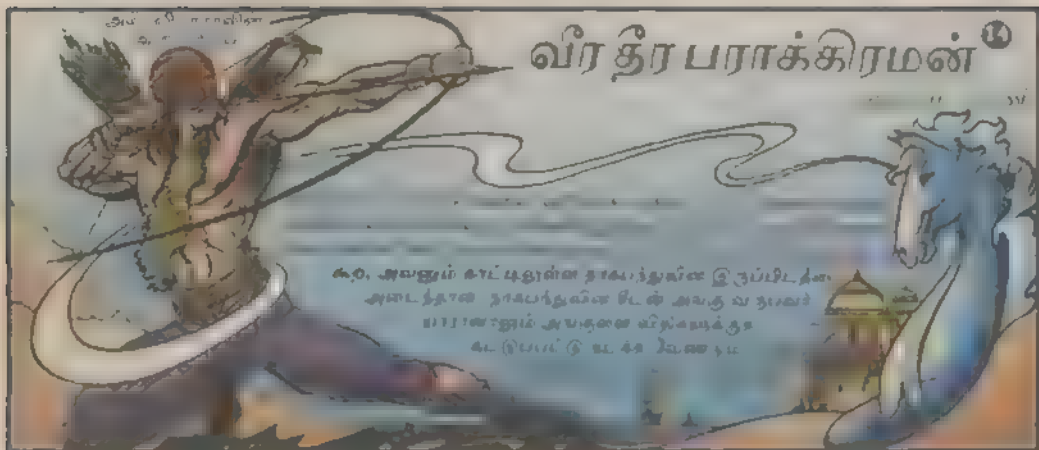
அவள் கழுத்தில் அணிந்தி ரந்த வை மாலையைத் தி ரடிக்கொண்டு போய் விட்டான் பறுநாள் அவன் சிகாமணி யின் வீட்டிற்குப் போய் மல்லியிடம், "பார்த்தாயா என் சாமர்த்தியத்தை. நீ அணிந்தி ரந்த விலையுயர்ந்த வை மாலையை உனக்குத் தெரியாமல் தி ரடிவிட் டேன்," எனக் கூறிக்கூற்தான் தி ரடிய வை மாலையை அவளிடம் கொடுத்தான்.

அவளோ சிரித்தவாறே, "நீ தான் கைதேர்ந்த தி ரடனா இல்லை. நீ பொம்மை வியாபாரி போல வேடம் அணிந்து என்னைப் பின் கொட் ததை நான் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தேன் நீ என் கழுக்கிலி ரந்து மாலையைத் தி ரடியதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நீ தி ரடியது விலையுயர்ந்த வை மாலை இல்லை. இது போலி. ஆன்று சபாய் கூடப் பெறாது. அசல் நகைக்கும் போலி நகைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத நீயா பொக்கிஷத்தைக் கொள்ளை அடிக்கப் போகிறாய்?" என்று கூறினாள். கண்ணாயிரம் தி ர, திரு வென்று விழித்தான்.

அப்போது மல்லி, "உனக்கு எதற்கு இந்தக் திருட்டுத் தொழில்? எந்த நிமிடத்தில் அரசாங்க வீரர்கள் பிடித்துவிடுவார்களோ என்று என் பயந்து சாக வேண்டுமோ பேசாமல் நான் சொல்வதைக் கேள். நீயும் நானும் ஐம்பது மைல் தூரத்திலுள்ள என் மாமாவின் ஊருக்குப் போய் விடலாம். அவருக்கு ஏராளமான வயல்கள் உள்ளன. நாம் விவசாயம் செய்ய வீ ரும்புவதாகக் கூறினால் அவர் இரண்டு ஆன்று வயல்களைக் கொடுப்பார். அவற்றில் நாம் விவசாயம் செய்து கௌரவமாக வாழலாம். நீ இந்தக் கி ருட் றத் தொழிலை விட்டுவிடு!" என்றாள்.

கண்ணாயிரமும், "நீ சொல்வதை ஏற்கிறேன். ஆனால் உன் தந்தை இகர்து இணங்க வேண்டுமே!" என்றான். மல்லியும் 'உன் தந்தை இகர்தச் சம்பதித்த தோடு நம் மூடன் வந்தோம். அகனால் நாளை யை நாம் இந்த ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டிடுப் போகிறோம்," என்றாள். கண்ணாயிரமும் 'அப்படியே செய்யலாம்!' என்று கூறித் தலையை ஆட்டினான்.

இருப்பில் கட்டி இருந்த துணி
ஒன்றைத் தவிர உடலின் மற்ற
அங்கங்களில் மூலிகைகளால்
தயாரிக்கப்பட்ட பஸ்மப் பூசப்
பட்டிருந்தது. கழுத்தைச் சுற்றி இர
பாம்புகள். அவன் கட்டாகா
தேவானைக் காத்து கொண்டிருந்
தான்.

தொண்டுகொடு
உன் எதிரியே என் எதிரியாக
இருந்து வருகிறான். நாம்
நடந்து இந்நகரத்தில்
பெரிய கூலத்து கொள்

அவயத்தை நோக்கி நடந்த
வாறே தன் சீடர்களில் ஒரு
வனைக் கூப்பிட்டான்

இன்று இவர
நடவிறந்தவரி
அவர என்ன செய்ய
வேண்டும் என்று
சொல்லு

அவ்வாறே
செய்து திரை
தூக்கி

காங்கு
மற்றவர்களைப் போல
கூட மாற்றி தரிசனம்
செய்ய வரவேண்டுமென
வெகுவ துருக்கா
விநாயகராய

அருண்

ஐஸ்கிரீம்ஸ்

வாழ்வின் இணையில்லா பந்தம்...

FREE !!

ஹாப் குட்டம்,
அருண் டிஸைட் ஐஸ்கிரீம் எதை
வாங்கினாலும், இக்கூப்பனைக்
கொடுத்து அருண் பார்லரில் இலவசமாக
ஜூனோ சாக்ஸோ டாட்ஸ் ஐஸ்கிரீம் பார்
பெறுங்கள்.

பெயர்:

வயது:

முகவரி:

அருண் பார்லர்களில் 30/6/02 வரையே இச்சலுகை!

வாக்கியங்களை
எழுதுங்கள்

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி

இந்த போட்டோக்களுக்கு ஒவ்வொரு ரொல்லாலோ, அல்லது
சிறு வாக்கியங்களாலோ தொடர்புடையதாக எழுதி அனுப்புங்கள்.

வாக்கியங்களைப் போட்டிக்கென உள்ளதால் கார்டுகளில் எழுதி, இம்மாதம் 25ந்
தேதிக்குள் எமக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புங்கள். சிறந்த வாக்கியங்களுக்குப் பரிசு ரூ.100/-

போட்டி முடிவு ஜூலை 2002 இதழில் வெளியிடப்படும்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி, அம்புலிமாமா,
எண்: 82, டிஃபென்ஸ் ஆஃபீஸர்ஸ் காலனி,
சக்காட்டுத்தாங்கல், சென்னை - 600 097.

வாழ்த்துக்கள்

மார்ச் 2002 இதழில் வெளியிடப்பட்ட

போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்:

விஷ்ணுவர்தன்

163/2, கோல்டன் ஜூபிலி காலனி,

அண்ணாநகர்,

சென்னை - 600 040.

அம்புலிமாமா வகுட சந்தா:

இந்தியாவில் ரூ.120/-

Payment in favour of CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

பசு பெற்று வாக்கியங்கள்

பக்தி பெருக்கும்

சக்தி பெருக்கும்

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 600 026 on behalf of
Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : Viswam

CHANDAMAMA, MAY 2002
ENGLISH EDITION

+

FREE!

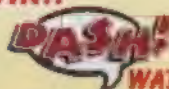
SACHET OF
RASNA
 WORTH RS. 5/-

FREE!!*

COUPONS FOR
ARUN ICE-CREAMS

WIN!!*

WATCH
 BY ANSWERING
 A QUIZ

=

**A PERFECT
 COOL
 SUMMER
 ALL FOR**

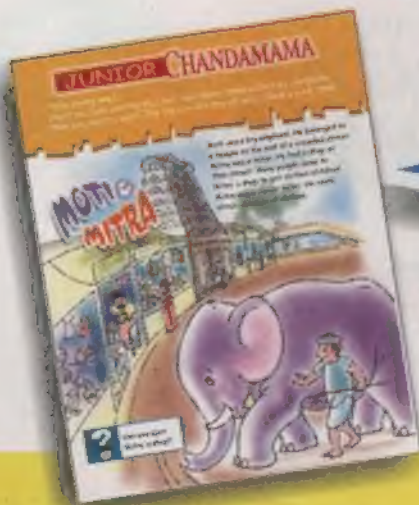
**RS. 15/-
 ONLY**

EXCITING OFFERS MONTH AFTER MONTH

From May 2002, Chandamama becomes a 2-in-1 magazine.

IN A LARGER FORMAT

An 8 page
 story cum activity
 pull-out for tiny tots

JUNIOR CHANDAMAMA

**GRAB YOUR COPY
 TODAY!**

*** CONDITIONS APPLY**

Introducing!

KOKA NAKA Milk Cookies Now with Coconut and Milk!

The Real Coconut...

Enjoy

*
Send 20 wrappers of Nutrine Koka Naka
to Nutrine Confectionery Co. P. Ltd.,
P.O.Box No. : 38,B.V.Peddy Colony, Chittoor 517 001
and get one Fun With Facts book Free!

India's largest selling sweets and toffees.